Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1305/2013**

av den 17 december 2013

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005

(EUT L 347, 20.12.2013, s. 487)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013	L 347	865	20.12.2013
►**M2**	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 994/2014 av den 13 maj 2014	L 280	1	24.9.2014

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1305/2013

av den 17 december 2013

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln *Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020: Att klara framtidens utmaningar i fråga om livsmedel, naturresurser och territoriell balans*, anges vilka utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken kan komma att ställas inför efter 2013 och det fastställs mål och riktlinjer för denna. Mot bakgrund av de diskussioner som hållits kring meddelandet bör den gemensamma jordbrukspolitiken reformeras med verkan från och med den 1 januari 2014. Den reformen bör omfatta alla centrala instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([1]). Med tanke på reformens omfattning bör förordning (EG) nr 1698/2005 upphävas och ersättas med en ny text.

(2) En landsbygdsutvecklingspolitik bör inrättas för att stödja och komplettera de direktstöd och marknadsåtgärder som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och därigenom bidra till den politikens mål enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). En sådan landsbygdsutvecklingspolitik bör också inbegripa de centrala politiska mål som anges i meddelandet från kommissionen av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (nedan kallad *Europa 2020-strategin*), och bör överensstämma med de allmänna mål för ekonomisk och social sammanhållning som anges i EUF-fördraget.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

▼B

(3) Eftersom målet för denna förordning, nämligen landsbygdsutveckling, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av kopplingarna mellan landsbygdsutveckling och de andra instrumenten inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, de stora skillnader som finns mellan olika landsbygdsområden, samt de begränsningar en utvidgad union innebär för medlemsstaternas finansiella medel, utan snarare, på grund av den fleråriga garanterade unionsfinansieringen och genom fokuseringen på prioriteringar på unionsnivå kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(4) För att landsbygden ska utvecklas på ett hållbart sätt är det nödvändigt att fokusera på ett begränsat antal centrala prioriteringar som avser kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruket och på landsbygden, jordbruksföretagens livskraft, konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främjande av innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk och, organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurs välbefinnande, riskhantering inom jordbruket, återställande, bevarande och förbättring av de ekosystem som är kopplade till jord- och skogsbruk, främjande av effektivt resursutnyttjande och övergång till en koldioxidsnål ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, och främjande av social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden. Härvid bör man ta hänsyn till de olikartade förhållanden som påverkar landsbygden med olika särdrag eller olika kategorier av potentiella stödmottagare och till de övergripande målen avseende innovation, miljö och en begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Åtgärderna för att begränsa klimatförändringar bör utgöras både av åtgärder för att begränsa utsläppen från centrala verksamheter inom jord- och skogsbruk, som animalieproduktion och användningen av gödselmedel, och åtgärder för att bevara kolsänkor och öka koldioxidbindningen när det gäller markanvändning, ändringar av markanvändningen och inom skogsbruksektorn. Unionens prioritering för landsbygdsutveckling som avser kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruk och landsbygden bör tillämpas horisontellt i förhållande till unionens övriga prioriteringar för landsbygdsutveckling.

(5) Unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling bör genomföras inom ramen för en hållbar utveckling och unionens främjande av syftet att skydda och förbättra miljön som anges i artikel 11 i EUF-fördraget, med hänsyn till principen att förorenaren ska betala. Medlemsstaterna bör lämna information om stödet för klimatförändringsmålen i överensstämmelse med ambitionen att avsätta minst 20 % av unionens budget för detta ändamål med hjälp av en metod som antagits av kommissionen.

(6) Den verksamhet som Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) bedriver, och de insatser som den bidrar till, bör överensstämma med och vara förenlig med stöd från andra instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

▼B

(7) För att säkerställa att landsbygdsprogrammen startar omgående och genomförs på ett effektivt sätt bör stöd från Ejflu endast beviljas om det finns en administrativ infrastruktur som är sund. Medlemsstaterna bör därför bedöma tillämpligheten och uppfyllandet av vissa förhandsvillkor. Varje medlemsstat bör utarbeta antingen ett nationellt landsbygdsprogram för hela territoriet eller regionala program eller både ett nationellt program och regionala program. Varje program bör fastställa en strategi för att uppnå målen i förhållande till de prioriteringar som unionen har för landsbygdsutvecklingen samt ett urval åtgärder. Programplaneringen bör vara förenlig med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen, samtidigt som den anpassas till nationella sammanhang och kompletterar unionens övriga politik, särskilt jordbruksmarknadspolitiken, sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Medlemsstater som väljer att förbereda en uppsättning regionala program bör också kunna utarbeta nationella villkor utan ett separat budgetanslag för att underlätta samordningen mellan regionerna när det gäller att hantera landsomfattande utmaningar.

(8) Medlemsstaterna bör kunna ta med tematiska delprogram i sina landsbygdsprogram för att hantera särskilda behov i områden av särskild betydelse för dem. De tematiska delprogrammen bör bland annat gälla unga jordbrukare, småbruk, bergsområden, upprättandet av korta leveranskedjor, kvinnor på landsbygden, begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt biologisk mångfald. De tematiska delprogrammen bör också ge möjlighet att bidra till omstruktureringen av jordbrukssektorer som har stor inverkan på utvecklingen av landsbygden. Som ett medel för att få insatser i form av vissa tematiska delprogram att fungera mer effektivt bör det vara tillåtet för medlemsstaterna att tillhandahålla högre stödnivåer för vissa av de insatser som omfattas av dessa tematiska delprogram.

(9) Landsbygdsprogrammen bör identifiera det berörda områdets behov och formulera en sammanhängande strategi för att tillgodose dem mot bakgrund av unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen. Den strategin bör bygga på fastställda mål. Man bör fastställa kopplingar mellan de behov som identifieras, de mål som fastställs och de åtgärder som väljs för att uppnå dem. Landsbygdsprogrammen bör också innehålla all den information som krävs för att bedöma om de är förenliga med kraven i denna förordning.

(10) Målen i landsbygdsprogrammen ska relateras till en uppsättning målindikatorer som är gemensam för alla medlemsstater och vid behov till programspecifika indikatorer. För att underlätta denna uppgift bör de områden som omfattas av dessa indikatorer definieras, i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen. Mot bakgrund av den horisontella tillämpningen av den unionsprioritering för landsbygdsutveckling som avser kunskapsöverföring inom jord- och skogsbruk bör interventioner inom ramen för denna prioritering anses vara av central betydelse för de målindikatorer som anges för de återstående unionsprioriteringarna.

▼B

(11) Det är nödvändigt att fastställa vissa regler för programplanering och för revideringar av landsbygdsprogrammen. Det bör ges möjlighet att använda ett förenklat revideringsförfarande för revideringar som inte påverkar programmens strategi eller respektive ekonomiska bidrag från unionen.

(12) När det gäller utvecklingen och specialiseringen av jord- och skogsbruket och de särskilda utmaningar som mikroföretag samt små och medelstora företag ställs inför på landsbygden krävs en lämplig nivå på den tekniska och ekonomiska utbildningen liksom en ökad förmåga att skaffa sig tillgång till och utbyta kunskap och information, inbegripet genom spridning av de bästa produktionsmetoderna inom jord- och skogsbruket. Kunskapsöverföring och informationsåtgärder bör inte bara förekomma i form av traditionella kurser utan bör också vara anpassade till landsbygdsaktörernas behov. Seminarier, rådgivning, demonstrationer, informationsverksamhet, samt även kortvariga utbytesprogram samt fältvandringar och gårdsbesök inom skogs- och jordbruket bör därför också stödjas. Den kunskap och information som inhämtas bör göra det möjligt för jordbrukare, skogsbrukare, personer som är verksamma inom livsmedelssektorn samt små och medelstora företag på landsbygden att särskilt öka sin konkurrenskraft och förbättra sitt resursutnyttjande och sina miljöprestanda, samtidigt som de bidrar till hållbarhet inom landsbygdsekonomin. Vid stöd till små och medelstora företag kan medlemsstaterna prioritera små och medelstora företag som är knutna till jord- och skogsbrukssektorn. I syfte att säkerställa att kunskapsöverförings- och informationsverksamheten uppnår dessa resultat bör det krävas att de som tillhandahåller dessa kunskapsöverföringstjänster har all den kapacitet som är lämplig.

(13) Genom jordbruksrådgivningstjänster får jordbrukare, unga jordbrukare, skogsbrukare, övriga markförvaltare och små och medelstora företag på landsbygden hjälp att förbättra sina jordbruksföretag eller affärsverksamheter när det gäller hållbar förvaltning och övergripande prestationer. Det innebär att både etablering av sådana tjänster och utnyttjandet av rådgivning till jordbrukare, unga jordbrukare, skogsbrukare, övriga markförvaltare och små och medelstora företag bör uppmuntras. För att främja kvaliteten på och effektiviteten hos den rådgivning som erbjuds bör rådgivarna ha vissa fastställda lägsta kvalifikationer och få regelbunden utbildning. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]) bör jordbruksrådgivningstjänster hjälpa jordbrukare att göra en bedömning av sina jordbruksföretags prestationer och att kartlägga de nödvändiga förbättringarna när det gäller de föreskrivna verksamhetskraven, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, jordbruksmetoder som är

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

▼B

gynnsamma för klimatet som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ([1]), och de åtgärder på jordbruksföretagsnivå som fastställs i landsbygdsprogrammen för modernisering av jordbruksföretag,

uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation, marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap. Jordbruksrådgivningstjänster bör även hjälpa jordbrukare att kartlägga nödvändiga förbättringar vad gäller krav som fastställts för genomförandet av artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ([2]) (nedan kallat *ramdirektivet för vatten*) samt kraven för genomförandet av artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ([3]) och genomföra artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG ([4]), särskilt när det gäller efterlevnaden av de allmänna principerna för integrerat växtskydd. I tillämpliga fall kan rådgivningen också gälla arbetarskydds- eller säkerhetsnormer kopplade till jordbruksföretaget samt särskild rådgivning för jordbrukare som etablerar sig för första gången. Rådgivningen bör även kunna omfatta etablering av unga jordbrukare, hållbar utveckling av företagets ekonomiska verksamhet, lokal bearbetning och marknadsföringsrelaterade frågor som anknyter till företagets ekonomiska resultat samt jordbruks- och miljöprestanda. Särskild rådgivning kan också ges i frågor om begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald, vattenskydd, utveckling av korta leveranskedjor, ekologiskt jordbruk samt hälsoaspekter på djurhållning. Vid stöd till små och medelstora företag har medlemsstaterna möjlighet att prioritera små och medelstora företag som är knutna till jord- och skogsbrukssektorn. Företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket bör hjälpa jordbrukarna att förbättra och underlätta driften av sina jordbruksföretag.

(14) Unionens eller medlemsstaternas kvalitetssystem, inbegripet system för certifiering av jordbruksföretag, för jordbruksprodukter och livsmedel ger konsumenterna garantier om produkters och produktionsmetoders kvalitet och egenskaper, tack vare jordbrukarnas deltagande i sådana system, skapar ett mervärde för de berörda produkterna och ger dem bättre marknadsmöjligheter. Därför bör jordbrukare, och grupper av jordbrukare, uppmuntras att delta i dessa system. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och (EG) 73/2009. (Se sidan 608 i detta nummer av EUT).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel (EUT L 309, 24.11.2009, s. 71).

▼B

av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013. Eftersom det är vid det tillfälle då jordbrukarna inträder i sådana system och under de första åren de deltar i dem som de inte gottgörs helt av marknaden för de merkostnader och skyldigheter som läggs på dem, bör stödet ges till nya deltagare och omfatta högst fem år. Mot bakgrund av de särskilda särdrag som bomull har i egenskap av jordbruksprodukt bör även kvalitetssystem för bomull omfattas. Stöd bör också göras tillgängligt för informationsåtgärder och främjande åtgärder avseende produkter som omfattas av kvalitets- och certifieringssystem som får stöd enligt denna förordning.

(15) För att förbättra den ekonomiska och miljömässiga prestandan för jordbruksföretag samt företag på landsbygden, förbättra effektiviteten inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, inbegripet genom att etablera system för småskalig bearbetning och marknadsföring i samband med korta försörjningskedjor och lokala marknader, och för att tillhandahålla den infrastruktur som behövs för att jordbruket och skogsbruket ska utvecklas och stödja investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att uppnå miljömål bör stöd ges till fysiska investeringar som bidrar till dessa syften. Under programperioden 2007–2013 var olika interventionsområden föremål för ett antal olika slags åtgärder. För enkelhetens skull, men även för att göra det möjligt för stödmottagare att utforma och genomföra integrerade projekt med ett ökat mervärde, bör en enskild åtgärd omfatta de flesta typer av fysiska investeringar. Medlemsstaterna bör inrikta stödet på de jordbruksföretag som är berättigade till investeringsstöd som är avsett att stödja jordbruksföretagens livskraft, där tröskeln definieras på grundval av resultaten från en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot (*swot-analys*), som ett hjälpmedel för att rikta det stödet bättre. För att underlätta unga jordbrukares etablering för första gången kan ytterligare en period för berättigande till investeringsstöd för att följa unionens standarder beviljas. För att främja genomförandet av unionens nya standarder bör investeringar i samband med iakttagandet av dessa standarder vara stödberättigade under ytterligare en period efter det att de blivit obligatoriska för jordbruksföretaget.

(16) Jordbrukssektorn utsätts mer än några andra sektorer för skador på sin produktionspotential till följd av naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer. För att understödja jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraft vid sådana katastrofer eller händelser, bör jordbrukarna få stöd för att återställa den jordbrukspotential som har skadats. Medlemsstaterna bör också säkerställa att det inte förekommer någon överkompensation för skador till följd av att unionens kompensationssystem (särskilt riskhanteringsåtgärden i denna förordning) kombinerats med nationella eller privata kompensationssystem.

▼B

(17) För landsbygdens utveckling är skapande och utveckling av ny ekonomisk verksamhet i form av nya jordbruk, diversifieringen till annan verksamhet än jordbruksverksamhet, däribland tillhandahållandet av tjänster till jordbruks- och skogsbrukssektorn, verksamhet med anknytning till hälso- och sjukvård, social delaktighet och turism mycket viktigt. Diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet kan även inbegripa den hållbara förvaltningen av jaktresurser. En jordbruks- och affärsutvecklingsåtgärd bör göra det lättare för unga jordbrukare att etablera ett jordbruk och därefter genomföra en strukturanpassning i sina jordbruksföretag. Jordbrukares diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet och etablering och utveckling av små- och medelstora företag som driver annan verksamhet än jordbruksverksamhet på landsbygden bör dessutom främjas. Denna åtgärd bör även främja kvinnligt entreprenörskap på landsbygden. Utveckling av små jordbruksföretag med möjlighet till ekonomisk lönsamhet bör också uppmuntras. För att säkerställa överlevnaden för ny ekonomisk verksamhet som stöds i enlighet med denna åtgärd bör inlämnande av en affärsplan vara ett villkor för stöd. Stöd för nyetablering bör endast omfatta den inledande perioden av ett sådant företags livstid och inte övergå till driftstöd. Om medlemsstaterna väljer att bevilja stöd i form av delbetalningar bör sådana delbetalningar därför göras under en period på högst fem år. För att främja omstruktureringen inom jordbrukssektorn bör det dessutom beviljas stöd i form av årliga utbetalningar eller engångsutbetalningar till jordbrukare som får delta i den ordning för småbrukare som inrättas genom avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *systemet för småbrukare*) och som åtar sig att överföra hela sitt jordbruksföretag och motsvarande stödrättigheter till en annan jordbrukare.

För att lösa problemet med tillträde till mark för unga jordbrukare kan medlemsstaterna också erbjuda detta stöd i kombination med andra former av stöd, exempelvis genom att använda finansiella instrument.

(18) Små och medelstora företag utgör ryggraden i unionens landsbygdsekonomi. Syftet med jordbruksutveckling och affärsutveckling av annan verksamhet än jordbruksverksamhet bör vara att främja sysselsättning och skapa kvalitativ sysselsättning på landsbygden, upprätthålla redan befintlig sysselsättning, minska säsongsbetonade variationer i sysselsättningen, utveckla andra sektorer än jordbrukssektorn samt bearbetning av jordbruks- och livsmedelsprodukter, samtidigt som företagsintegration och kopplingar på lokal nivå mellan olika sektorer uppmuntras. Projekt som samtidigt inbegriper jordbruk, landsbygdsturism genom främjande av hållbar och ansvarstagande turism på landsbygden och natur- och kulturarv bör uppmuntras, liksom investeringar i förnybar energi.

(19) Utvecklingen av lokal infrastruktur och lokala grundläggande tjänster på landsbygden, inbegripet fritidsverksamhet och kulturella tjänster, förnyelse av samhällen och verksamheter som syftar till att återställa och uppvärdera samhällens och landsbygdslandskaps kultur- och naturarv är en nödvändig del av

▼B

alla insatser för att förverkliga tillväxtpotentialen och främja hållbarheten på landsbygden. Stöd bör därför beviljas till insatser som har detta syfte, inbegripet tillgång till informations- och kommunikationsteknik samt utveckling av bredband med stor och mycket stor kapacitet. I enlighet med dessa mål bör man främja utveckling av tjänster och infrastruktur som leder till social delaktighet och motverkar tendenser till social och ekonomisk nedgång och avfolkning av landsbygden. För att sådant stöd ska kunna få maximal verkan bör de insatser som omfattas genomföras i enlighet med eventuella befintliga planer för utveckling av kommuner och deras grundläggande tjänster som utarbetats av en eller flera landsbygdskommuner. För att skapa synergieffekter och förbättra samarbetet bör insatserna också, i förekommande fall, främja förbindelser mellan stad och landsbygd. Medlemsstaterna kan prioritera investeringar genom lokalt ledda partnerskap för utveckling och projekt som förvaltas av lokala samhällsorganisationer.

(20) Skogsbruket är en integrerad del av landsbygdsutvecklingen, och stödet för hållbar och klimatvänlig markanvändning bör omfatta utveckling av skogsområden och hållbart skogsbruk. Under programperioden 2007–2013 omfattade ett antal olika slags åtgärder olika typer av stöd för investeringar i och förvaltning av skogsbruk. För enkelhetens skull och för att göra det möjligt för stödmottagare att utforma och genomföra integrerade projekt med ökat mervärde bör en enskild åtgärd omfatta alla typer av stöd för investeringar i och förvaltning av skogsbruk. Den åtgärden bör omfatta utvidgning och förbättring av skogsresurser genom beskogning av mark och inrättande av system för trädjordbruk (agroforestry) där extensivt jordbruk kombineras med skogsbruk. Den bör också omfatta återställande av skogar som skadats av brand eller andra naturkatastrofer och andra katastrofer och relevanta förebyggande åtgärder, investeringar i skogsbrukstekniker och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsprodukter som syftar till att förbättra skogsbrukarnas ekonomiska resultat och miljöprestation och investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning men som förbättrar ekosystemens och skogsekosystemens förmåga att klara klimatförändringar och höjer deras miljövärde. Stödet får inte snedvrida konkurrensen och bör vara marknadsneutralt. Det innebär att det bör införas begränsningar med avseende på stödmottagarens storlek och rättsliga status. Brandförebyggande åtgärder bör vidtas i områden där brandrisken enligt medlemsstaternas klassificering är medelhög eller hög. Alla förebyggande åtgärder bör ingå i en skogsskyddsplan. För att åtgärder ska vidtas för att återställa skadad skogspotential, bör en vetenskaplig offentlig organisation formellt erkänna att en naturkatastrof ägt rum.

Åtgärden på skogsbruksområdet bör vidtas mot bakgrund av unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden och bör baseras på medlemsstaternas nationella eller subnationella skogsprogram eller likvärdiga instrument där åtagandena från ministerkonferenserna

▼B

om skydd av skogarna i Europa bör beaktas. Åtgärden bör bidra till att unionens skogsbruksstrategi genomförs i enlighet med meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln *En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn*.

(21) Producentgrupper och producentorganisationer hjälper jordbrukare att tillsammans möta de utmaningar som ökad konkurrens och konsolidering av nedströmsmarknader innebär för marknadsföringen av deras produkter, även på lokala marknader. Därför bör inrättande av producentgrupper och producentorganisationer uppmuntras. För att säkerställa att de begränsade ekonomiska resurserna utnyttjas på bästa sätt bör endast producentgrupper och producentorganisationer som kan betecknas som små och medelstora företag få stöd. Medlemsstaterna kan prioritera producentgrupper och producentorganisationer för kvalitetsprodukter som omfattas av åtgärden om kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel i denna förordning. För att säkerställa att en producentgrupp eller en producentorganisation blir lönsam bör ett villkor för att bevilja stöd till en producentgrupp eller en producentorganisation vara att en affärsplan lämnas in till medlemsstaterna. För att undvika driftstöd och för att behålla stödets uppmuntrande verkan bör stödet ges under högst fem år från och med dagen för godkännandet av producentgruppen eller producentorganisationen på grundval av dess affärsplan.

(22) Stöden för ett miljö- och klimatvänligt jordbruk bör fortsätta att spela en framträdande roll för att främja hållbar utveckling på landsbygden och för att tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet. De bör dessutom uppmuntra jordbrukare och andra markförvaltare att göra en samhällsnyttig insats genom att införa eller fortsätta att använda sådana jordbruksmetoder som bidrar till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och som är förenliga med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna samt marken och den genetiska mångfalden. I detta sammanhang bör bevarandet av genetiska resurser i jordbruket och de ytterligare behoven i jordbrukssystem med höga naturvärden ägnas särskild uppmärksamhet. Stöden bör bidra till att täcka merkostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som gjorts och bör endast täcka åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer och krav i enlighet med principen om att förorenaren ska betala. Medlemsstaterna bör också se till att stöden till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt både denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013 I många fall leder de synergieffekter som uppstår till följd av gemensamma åtaganden som gjorts av en jordbrukargrupp till en ökad miljö- och klimatmässig fördel. Gemensamma åtgärder innebär emellertid ytterligare transaktionskostnader som bör ersättas på lämpligt sätt. För att säkerställa att jordbrukare och andra markförvaltare kan fullgöra sina åtaganden på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna dessutom sträva efter att tillhandahålla dem den yrkesskicklighet och kunskap som krävs.

▼B

Medlemsstaterna bör upprätthålla insatsnivån från programperioden 2007–2013 och bör åläggas att avsätta minst 30 % av Ejflus totala bidrag till varje landsbygdsprogram för begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt miljöfrågor. Sådan avsättning bör göras genom åtgärder för ett miljö- och klimatvänligt jordbruk och ekologiskt jordbruksstöd och stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, genom stöd till skogsbruk, stöd till Natura 2000-områden samt klimat- och miljörelaterat investeringsstöd.

(23) Stöd till jordbrukare för övergången till eller upprätthållandet av ett ekologiskt jordbruk bör stimulera dem att delta i sådana system och därigenom tillmötesgå samhällets ökande krav på användning av miljövänliga jordbruksmetoder och på högt ställda normer i fråga om djurens välbefinnande. För att öka synergier i den biologiska mångfalden, bör de fördelar som tillhandahålls genom åtgärden för ekologiskt jordbruk, gruppavtal eller samarbete mellan jordbrukare, uppmuntras att täcka in större, närliggande områden. För att undvika att många jordbrukare går tillbaka till ett konventionellt jordbruk bör stöd ges till åtgärder som rör både övergång och upprätthållande. Stöden bör bidra till att täcka merkostnader och inkomstbortfall till följd av det åtagande som gjorts och bör endast täcka åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer och krav. Medlemsstaterna bör också se till att stöden till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(24) För att bidra till att Natura 2000-områdena förvaltas på ett effektivt sätt bör det även i fortsättningen ges stöd för att i de berörda områdena hjälpa jordbrukarna och skogsägarna att klara av särskilda olägenheter till följd av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ([1]) och rådets direktiv 92/43/EEG ([2]). Stöd bör också göras tillgängligt för jordbrukare för att bistå dem för de nackdelar i avrinningsområden som följer av genomförandet av ramdirektivet för vatten. Stödet bör kopplas till särskilda krav som anges i programmet för landsbygdsutveckling och som går utöver tillämpliga bindande normer och krav. Medlemsstaterna bör också se till att utbetalningarna till jordbrukarna inte leder till dubbelfinansiering enligt denna förordning och förordning (EU) nr 1307/2013. Medlemsstaterna bör dessutom beakta de specifika behoven inom Natura 2000-områdena vid den övergripande utformningen av landsbygdsprogrammen.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

([2]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

▼B

(25) Stöden till jordbrukare i bergsområden och i andra områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar bör genom främjande av fortsatt användning av jordbruksmark bidra till att bevara landsbygden och till att bevara och främja hållbara jordbrukssystem. För att säkerställa att ett sådant stöd blir verkningsfullt bör utbetalningarna kompensera jordbrukarna för det inkomstbortfall och de merkostnader som är kopplade till det berörda områdets nackdelar. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(26) För att säkerställa att unionens medel används effektivt och att jordbrukare i hela unionen likabehandlas bör bergsområden och områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar definieras i enlighet med objektiva kriterier. När det gäller områden med naturliga begränsningar bör dessa kriterier vara biologisk-fysiska och underbyggas av tillförlitliga vetenskapliga rön. Övergångsåtgärder bör användas i syfte att underlätta utfasningen av stöd i områden som, till följd av att dessa kriterier tillämpas, inte längre kommer att betraktas som områden med naturliga begränsningar.

(27) Genom stöd till jordbrukare som åtar sig att införa djurhållningskrav som går utöver tillämpliga bindande normer bör jordbrukarna även i fortsättningen uppmuntras att införa högt ställda normer i fråga om djurens välbefinnande. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(28) Fortsatt stöd bör utbetalas till skogsbrukare som utför miljö- eller klimatvänliga skogsskyddstjänster genom åtaganden om att främja den biologiska mångfalden, bevara värdefulla ekosystem i skogarna, förbättra sådana ekosystems potential till begränsning av och anpassning till klimatförändringar och stärka skogarnas skyddande roll i fråga om jorderosion, bevarande av vattenresurser samt naturliga faror. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt bevarande och främjande av skogsgenetiska resurser. Stöd bör beviljas till åtaganden i fråga om ett miljövänligt skogsbruk som går utöver tillämpliga bindande normer i den nationella rätten.

(29) Den enda typ av samarbete inom ramen för landsbygdsutvecklingspolitiken som uttryckligen fick stöd under programperioden 2007–2013 var samarbetet för utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn och skogsbrukssektorn. Det behövs fortfarande stöd till denna typ av samarbete, men det bör anpassas för att bättre uppfylla kunskapsekonomins krav. I detta sammanhang bör projekt som utförs av en ensam aktör ges möjlighet till finansiering inom ramen för den åtgärden, på villkor att inhämtade resultat sprids och att syftet att sprida nya metoder, processer eller produkter därmed uppnås. Det

▼B

har dessutom framkommit att man genom stöd till många fler typer av samarbete, med fler olika stödmottagare, från mindre till större aktörer, kan bidra till att uppnå målen för landsbygdsutvecklingspolitiken genom att hjälpa aktörer på landsbygden att övervinna de ekonomiska, miljömässiga och övriga nackdelarna med fragmentering. Den åtgärden bör därför vidgas. Om små aktörer får stöd för att organisera gemensamma arbetsprocesser och dela anläggningar och resurser bör det hjälpa dem att göra jordbruksföretaget ekonomiskt lönsamt trots deras småskalighet. Stöd till horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan, liksom till främjandeaktiviteter i lokala sammanhang bör sätta igång en ekonomiskt rationell utveckling av korta leveranskedjor, lokala marknader och lokala livsmedelskedjor. Stöd till gemensamt drivna miljöprojekt och miljömetoder bör hjälpa till att skapa större och mer genomgående miljö- och klimatfördelar än de som kan tillföras av enskilda aktörer som agerar oberoende av andra (exempelvis genom metoder som tillämpas på större sammanhängande markområden).

Stöd bör ges i olika former. Kluster och nätverk är särskilt lämpliga när det gäller utbyte av såväl experthjälp som utveckling av ny och specialiserad expertis samt nya och specialiserade tjänster och produkter. Pilotprojekt är viktiga instrument för att undersöka om tekniker och metoder är kommersiellt tillämpliga i olika sammanhang och för att vid behov anpassa dem. Verksamhetsgrupper är en central del av det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Ett annat viktigt instrument utgörs av lokala utvecklingsstrategier som verkar utanför den lokala utvecklingen inom Leader – mellan offentliga och privata aktörer från landsbygden och tätorter. Till skillnad mot Leader-modellen är det möjligt att begränsa sådana partnerskap och strategier till en sektor eller till relativt specifika utvecklingssyften, inklusive ovannämnda syften. Medlemsstaterna kan prioritera samarbete mellan enheter som innefattar primärproducenter. Branschorganisationer bör också vara berättigade till stöd inom ramen för denna åtgärd. Sådant stöd bör begränsas till en period på sju år, utom för kollektiva miljö- och klimatåtgärder i vederbörligen motiverade fall.

(30) Dagens jordbrukare utsätts för ökande ekonomiska och miljömässiga risker till följd av klimatförändringar och ökad prisvolatilitet. I detta sammanhang blir effektiv riskhantering allt viktigare för jordbrukare. Därför bör man inrätta en riskhanteringsåtgärd för att hjälpa jordbrukarna att hantera de vanligaste riskerna de ställs inför. Denna åtgärd bör därför hjälpa jordbrukare att täcka de premier de betalar för skörde-, djur- och växtförsäkringar, liksom för att hjälpa till med inrättandet av gemensamma fonder och den ekonomiska ersättning som betalas ut från sådana fonder till jordbrukarna för ekonomiska förluster i samband med allvarliga klimathändelser, utbrott av djur- eller växtsjukdomar, angrepp av

▼B

skadegörare och miljöolyckor. Den bör också omfatta ett inkomststabiliserande instrument i form av en gemensam fond för att stödja jordbrukare som drabbas av stor inkomstminskning. För att säkerställa att jordbrukarna inom hela unionen likabehandlas, att konkurrensen inte snedvrids och att unionens internationella åtaganden iakttas bör det fastställas särskilda villkor för att bevilja stöd inom ramen för dessa åtgärder. För att säkerställa ett effektivt utnyttjande av Ejflus resurser bör stödet begränsas till aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

(31) Leader-modellen för lokal utveckling har under ett antal år visat sig vara ändamålsenlig när det gäller att främja utvecklingen på landsbygden genom att genom sin bottom-up-strategi fullt ut ta hänsyn till det sektorsövergripande behovet av landsbygdsutveckling av egen inneboende kraft. Därför bör Leader fortsätta att tillämpas i framtiden och dess användning förbli obligatorisk för landsbygdsprogram på nationell och/eller regional nivå.

(32) Stödet till lokal utveckling inom Leader från Ejflu bör även omfatta interregionala samarbetsprojekt mellan olika grupper inom en medlemsstat eller transnationella samarbetsprojekt mellan olika grupper i flera medlemsstater eller samarbetsprojekt mellan olika medlemsstater och i tredje land.

(33) För att ge parter på landsbygden som ännu inte tillämpar Leader möjlighet att pröva och förbereda utformningen och genomförandet av en lokal utvecklingsstrategi bör också ett "Leader-startkit" finansieras. Stödet bör inte ha som villkor att en lokal utvecklingsstrategi lämnas in.

(34) Investeringarna är gemensamma för många av landsbygdsutvecklingsåtgärderna inom ramen för denna förordning och de kan röra insatser av mycket skiftande karaktär. För att säkerställa tydligheten vid genomförandet av dessa insatser bör vissa gemensamma regler fastställas för alla investeringar. Dessa gemensamma regler bör definiera de olika typer av utgifter som kan betraktas som investeringsutgifter och bör säkerställa att endast sådana investeringar som skapar nytt värde inom jordbruket får stöd. För att göra det lättare att genomföra investeringsprojekt bör medlemsstaterna ha möjlighet att göra förskottsbetalningar. För att säkerställa att Ejflus stöd blir effektivt, rättvist och att det får hållbara resultat bör det fastställas regler som garanterar att investeringar som är relaterade till insatserna är varaktiga och att Ejflu-stöd inte utnyttjas för att snedvrida konkurrensen.

▼B

(35) Ejflu bör kunna stödja investeringar i bevattning för att skapa ekonomiska och miljömässiga fördelar under förutsättning att hållbarheten hos bevattningen i fråga är säkerställd. I varje enskilt fall bör stödet därför beviljas endast om det finns en förvaltningsplan för avrinningsdistriktet för det berörda området enligt kravet i ramdirektivet för vatten och om vattenmätning redan har inrättats vid investeringen eller inrättas som en del av investeringen. Investeringarna i förbättringar av befintlig bevattningsinfrastruktur eller -utrustning bör leda till en minsta vinst i vatteneffektivitet, uttryckt som en potentiell vattenbesparing. Om den vattenförekomst som påverkas av investeringen är utsatt för belastning av orsaker som rör vattenkvantitet enligt den analytiska ram som fastställs i ramdirektivet för vatten, bör hälften av denna vinst i vatteneffektivitet ta sig uttryck i en verklig minskning av vattenanvändningen vid den investering som får stöd i syfte att minska belastningen på den berörda vattenförekomsten. De fall där det inte är möjligt eller nödvändigt att tillämpa krav på potentiella eller verkliga vattenbesparingar, bland annat de som rör investeringar i återvinning eller återanvändning av vatten, bör fastställas. Utöver stöd till investeringar för att förbättra befintlig utrustning bör det föreskrivas stöd från Ejflu till investeringar i nya bevattningsanläggningar med förbehåll för resultaten av en miljöanalys. Med vissa undantag bör stöd dock inte beviljas för nya bevattningssystem där den påverkade vattenförekomsten redan är utsatt för belastning eftersom det finns en mycket stor risk för att beviljande av stöd under sådana omständigheter skulle förvärra de miljöproblem som redan finns.

(36) Vissa arealrelaterade åtgärder i enlighet med denna förordning kräver att stödmottagaren gör åtaganden för minst fem år. Under denna period är det möjligt att situationen förändras för jordbruksföretaget eller stödmottagaren. Det bör därför fastställas regler för vad som bör ske i sådana fall.

(37) För vissa åtgärder i enlighet med denna förordning gäller att stödmottagaren som ett villkor för att beviljas stöd gör åtaganden som går utöver tillämpliga baskrav som definieras i form av bindande normer eller krav. Med tanke på eventuella rättsliga förändringar under åtagandeperioden som leder till att baskraven ändras bör det föreskrivas att de berörda avtalen ska ses över för att säkerställa att detta villkor efterlevs även i fortsättningen.

(38) För att se till att de finansiella resurserna för landsbygdsutveckling används på bästa möjliga sätt och att de åtgärder som vidtas inom ramen för landsbygdsprogrammen överensstämmer med unionens prioriteringar för landsbygdsutvecklingen, men även för att garantera likabehandling av sökande, bör medlemsstaterna fastställa urvalskriterier för val av projekt. Undantag från denna regel bör endast göras för stöd inom ramen för miljö- och klimatvänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk, Natura 2000 och ramdirektivet för vatten, områden med naturliga eller andra särskilda

▼B

begränsningar, djurs välbefinnande, tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt åtgärder med koppling till riskhantering. Vid tillämpningen av urvalskriterierna bör hänsyn tas till insatsens omfattning i enlighet med proportionalitetsprincipen.

(39) Ejflu bör via tekniskt stöd främja åtgärder som avser genomförande av landsbygdsprogram, inklusive de kostnader som är knutna till skyddet av symboler och förkortningar som avser de av unionens kvalitetssystem i vilka deltagande kan berättiga till stöd enligt denna förordning, samt medlemsstaternas kostnader för avgränsning av områden med naturliga begränsningar.

(40) Det har visat sig att nätverkssamarbetet mellan nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är involverade i olika stadier av programmets genomförande och som har skapats inom ramen för Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling kan spela en mycket viktig roll i förbättringen av landsbygdsprogrammens kvalitet genom att öka intressenternas delaktighet i såväl ledningen av landsbygdsutvecklingen som information om programmets fördelar till en bredare allmänhet. Nätverkssamarbetet bör därför finansieras som en del av tekniskt stöd på unionsnivå. För att ta hänsyn till de särskilda utvärderingsbehoven bör en europeisk kapacitet för utvärdering av landsbygdsutveckling inrättas som en del av det europeiska nätverket för landsbygdsutveckling i syfte att sammanföra alla aktörer som deltar för att därigenom underlätta kunskapsutbytet på området.

(41) Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör bidra till att uppnå Europa 2020-målen om smart och hållbar tillväxt för alla. Det är viktigt att det sammanför alla relevanta aktörer på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå och lägger fram nya idéer till medlemsstaterna om hur man kan rationalisera, förenkla och förbättra samordningen av befintliga instrument och initiativ och komplettera dem med nya åtgärder vid behov.

(42) För att bidra till att uppnå det europeiska innovationspartnerskapets mål för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör ett nätverk inrättas inom ramen för detta partnerskap för att skapa nätverk mellan operativa grupper, rådgivningstjänster och forskare som deltar i genomförandet av innovationsriktade åtgärder inom jordbruket. Nätverket bör finansieras som en del av det tekniska stödet på unionsnivå.

(43) Medlemsstaterna bör reservera en del av totalbeloppet för varje landsbygdsprogram avseende tekniskt stöd för att finansiera inrättande och ledning av ett nationellt landsbygdsnätverk som sammanför organisationer och förvaltningar som är delaktiga i landsbygdsutveckling, inklusive det europeiska innovationspartnerskapet, med målet att öka deras delaktighet i programmets genomförande och att förbättra landsbygdsprogrammens kvalitet. För detta ändamål bör nationella landsbygdsnätverk utarbeta och genomföra en handlingsplan.

▼B

(44) Landsbygdsprogram bör möjliggöra innovationsinsatser som främjar en resurseffektiv, produktiv och jordbrukssektor med låga utsläpp, med stöd från det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. Innovationspartnerskapets mål bör vara att främja en snabbare och bredare tillämpning av innovationslösningar i praktiken. Det europeiska innovationspartnerskapet bör skapa mervärde genom att öka användningen av och effektiviteten hos innovationsrelaterade instrument och främja synergieffekter mellan dem. Det bör även åtgärda brister genom att förbättra kopplingen mellan forskning och praktiskt jordbruk.

(45) Genomförandet av innovationsprojekt inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket bör utföras av operativa grupper som sammanför jordbrukare, skogsförvaltare, landsbygdssamhällen, forskare, icke-statliga organisationer, rådgivare, företag och andra aktörer som är berörda av innovation i jordbrukssektorn. För att säkerställa att resultaten från sådana projekt kommer hela sektorn till godo bör dessa resultat på området innovation och kunskapsutbyte inom unionen och med tredjeland spridas.

(46) Bestämmelser bör införas om fastställande av totalbeloppet för unionsstödet till landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2014–31 december 2020, i enlighet med den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020. De anslag som finns tillgängliga bör indexregleras på ett schablonmässigt sätt för programplaneringen.

(47) För att underlätta förvaltningen av Ejflu-medel bör det fastställas en enda bidragsnivå för stöd från Ejflu till programplaneringen inom landsbygdsutveckling, i förhållande till de offentliga utgifterna i medlemsstaterna. För att ta hänsyn till deras särskilda betydelse eller art bör särskilda bidragsnivåer anges i förhållande till vissa typer av insatser. När det gäller mindre utvecklade regioner, de yttersta randområden som avses i EUF-fördraget och de mindre Egeiska öarna samt övergångsregioner bör en lämplig bidragsnivå för Ejflu fastställas i syfte att mildra effekterna av de särskilda hinder som uppstår till följd av utvecklingsnivån, den avlägsna belägenheten och ökaraktären.

(48) Medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som krävs för att se till att deras åtgärder för landsbygdsutveckling kan verifieras och kontrolleras, inbegripet att införa adekvata bestämmelser. Därför bör förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet tillhandahålla en förhandsbedömning och svara för bedömningen av åtgärder under hela den tid programmet genomförs. Åtgärder som inte överensstämmer med det villkoret bör anpassas.

(49) Kommissionen och medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en sund förvaltning av landsbygdsprogrammen. I detta sammanhang bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder och kontroller och medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att garantera att deras förvaltningssystem fungerar på ett tillfredsställande sätt.

▼B

(50) En enda förvaltningsmyndighet bör ansvara för förvaltningen och genomförandet av varje landsbygdsprogram. Denna myndighets uppgifter bör anges i denna förordning. Förvaltningsmyndigheten bör ha möjlighet att delegera delar av sina uppgifter, samtidigt som den har kvar ansvaret för att förvaltningen utförs på ett effektivt och korrekt sätt. Om ett landsbygdsprogram innehåller tematiska delprogram bör förvaltningsmyndigheten ha möjlighet att utse ett annat organ som förvaltar och genomför det delprogrammet i förhållande till det ekonomiska anslag som det har tilldelats i programmet, samtidigt som den säkerställer en sund ekonomisk förvaltning av delprogrammen. Om en medlemsstat har mer än ett program att förvalta kan ett samordningsorgan inrättas för att säkerställa enhetlighet.

(51) Varje landsbygdsprogram bör vara föremål för regelbunden övervakning av genomförandet av programmet och hur långt man har kommit i relation till de fastställda målen för programmet. Eftersom det, för att man ska kunna påvisa och förbättra Ejflu-åtgärdernas inverkan och effektivitet, också krävs lämpliga utvärderingar under förberedelserna, genomförandet och slutförandet av ett program, bör kommissionen och medlemsstaterna gemensamt sätta upp ett övervaknings- och utvärderingssystem i syfte att påvisa framsteg och bedöma de effekter och resultat som uppnås vid tillämpningen av landsbygdsutvecklingspolitiken.

(52) För att säkerställa att information kan sammanställas på unionsnivå bör det övervaknings- och utvärderingssystemet innehålla ett antal gemensamma indikatorer. Central information om genomförandet av landsbygdsprogram bör registreras och lagras elektroniskt för att underlätta sammanställning av data. Följaktligen måste stödmottagare tillhandahålla nödvändig minimiinformation för övervakning och utvärdering.

(53) Ansvaret för att övervaka programmet bör delas mellan förvaltningsmyndigheten och en övervakningskommitté som inrättas för det ändamålet. Övervakningskommittén bör ansvara för att övervaka effektiviteten vid genomförandet av programmet. Därför bör denna kommittés ansvarsområden fastställas.

(54) Övervakningen av programmet bör inbegripa utarbetande av en årsrapport om genomförandet som ska sändas till kommissionen.

(55) I syfte att förbättra kvaliteten och påvisa de framsteg som gjorts bör varje landsbygdsprogram utvärderas.

▼B

(56) Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget bör vara tillämpliga på stödet till landsbygdsutvecklingsåtgärder inom ramen för denna förordning. Dock bör, med tanke på de särdrag som kännetecknar jordbrukssektorn, dessa bestämmelser i EUF-fördraget inte tillämpas på de landsbygdsutvecklingsåtgärder som avser verksamhet som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget och som genomförs inom ramen för och i överensstämmelse med denna förordning eller de utbetalningar som görs av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till de landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget.

(57) För att säkerställa förenlighet med de landsbygdsutvecklingsåtgärder som är berättigade till unionsstöd och för att förenkla förfarandena bör dessutom utbetalningar som görs av medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget ingå i landsbygdsprogrammet för att utvärderas och godkännas i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning. För att säkerställa att ytterligare nationell finansiering endast genomförs om den har godkänts av kommissionen, bör den berörda medlemsstaten inte tillåtas att verkställa sin föreslagna ytterligare finansiering av landsbygdsutveckling innan den har godkänts. De utbetalningar som medlemsstaterna gör i syfte att tillhandahålla ytterligare nationell finansiering till landsbygdsutvecklingsinsatser som får unionsstöd och som inte omfattas av artikel 42 i EUF-fördraget bör anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget, utom om de omfattas av en förordning som antagits i enlighet med rådets förordning 994/98 ([1]), och medlemsstaterna bör inte tillåtas att verkställa dem innan det anmälningsförfarandet har avslutats genom att kommissionen ger sitt slutliga godkännande.

(58) För att uppnå ett effektivt och säkert utbyte av uppgifter av gemensamt intresse samt för registrering, uppdatering och förvaltning av central information och rapportering om övervakning och utvärdering bör ett elektroniskt informationssystem inrättas.

(59) Unionsrätten om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter bör tillämpas, främst Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ([2]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([3]).

([1]) Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet för sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995. s. 31).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼B

(60) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(61) Denna delegering av befogenhet bör omfatta villkoren för att en juridisk person ska kunna betraktas som ung jordbrukare och inrättande av en uppskovsperiod för att förvärva färdigheter, löptiden för och innehållet i utbytesprogram och besöksprogram inom jord- och skogsbruk. Den bör även omfatta de särskilda unionssystemen enligt artikel 17.1 a, egenskaper hos producentgrupperna och de typer av åtgärder som kan få stöd enligt artikel 17.2 samt fastställande av villkor för att förhindra snedvridning av konkurrensen och diskriminering av produkter samt för undantagande av varumärken från stöd.

(62) Delegeringen av befogenhet bör även omfatta minsta innehåll i affärsplaner och de kriterier som ska användas av medlemsstaterna för att fastställa de tröskelvärden som avses i artikel 19.4, definitionen av och de grundläggande miljökraven för beskogning och skapande av skogsmark, villkor som ska tillämpas på åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk och om att extensifiera djurproduktionen, föda upp lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen eller bevara växtgenetiska resurser som hotas av genetisk utarmning samt definitionen av stödberättigande insatser för bevarande och hållbar användning och utveckling av genetiska resurser. Den bör även omfatta den beräkningsmetod som ska användas för att förhindra dubbelfinansiering av metoderna enligt artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013 för miljö- och klimatvänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk, åtgärder enligt Natura 2000 och åtgärder enligt ramdirektivet för vatten, definitionen av de områden inom vilka åtaganden om djurens välbefinnande ska innebära strängare normer för produktionsmetoder, de typer av insatser som kommer att vara berättigade till stöd för skydd och främjande av skogsgenetiska resurser, specificering av egenskaperna hos pilotprojekt, kluster, nätverk, korta leveranskedjor och lokala marknader som kommer att vara berättigade till stöd enligt samarbetsåtgärden samt villkoren för att bevilja stöd till de typer av insatser som anges inom ramen för den åtgärden.

▼B

(63) Delegeringen av befogenhet bör vidare omfatta den kortaste respektive längsta löptiden för kommersiella lån till gemensamma fonder enligt riskhanteringsåtgärden i denna förordning, villkoren för att kostnader förknippade med leasingavtal och begagnad utrustning ska kunna betraktas som stödberättigande investeringsutgifter samt definitionen av de olika typerna av infrastruktur för förnybar energi som är stödberättigande som investering, de villkor som ska tillämpas på omvandling eller justering av åtaganden enligt de åtgärder som anges i artiklarna 28, 29, 33 och 34 och definitionen av andra situationer där återbetalning av stödet inte ska krävas. Den bör även omfatta en översyn av de tak som föreskrivs i bilaga I, villkoren för få att integrera stöd som kommissionen har godkänt enligt förordning (EG) nr 1698/2005 i stöd som föreskrivs i den här förordningen, inbegripet tekniskt stöd och stöd för efterhandsutvärderingar, i syfte att underlätta övergången från det system som fastställs i förordning (EG) nr 1698/2005 till det system som fastställs i den här förordningen. För att beakta anslutningsfördraget för Kroatien bör de delegerade akterna för Kroatiens vidkommande också vid behov omfatta övergången från stöd för landsbygdsutveckling enligt rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ([1]).

(64) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller innehållet i landsbygdsprogram och nationella ramar, godkännande och ändringar av program, förfaranden och tidsplaner för godkännande av program, förfaranden och tidsplaner för godkännande av ändringar av program och nationella ramar, bland annat deras ikraftträdande och inlämningsfrekvens, regler om betalningsmetoder för deltagarnas kostnader för kunskapsöverföring och informationsåtgärder, särskilda villkor för genomförande av landsbygdsutvecklingsåtgärder, strukturen för och driften av de nätverk som inrättas genom denna förordning, informations- och offentlighetskrav, godkännande av övervaknings- och utvärderingsystemet och reglerna för drift av informationssystemet samt reglerna om presentationen av de årliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]).

(65) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och har avgett ett yttrande den 14 december 2011 ([3]).

(66) Eftersom det är brådskande att förbereda ett smidigt genomförande av de åtgärder som förutses, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 170, 29.6.2007, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([3]) EUT C 35, 9.2.2012, s. 1.

▼B

(67) Den nya stödordning som föreskrivs genom denna förordning ersätter den stödordning som infördes genom förordning (EG) nr 1698/2005. Förordning (EG) nr 1698/2005 bör följaktligen upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH STRATEGI

KAPITEL I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs allmänna regler för unionens stöd för landsbygdsutveckling, finansierat via Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och som inrättats genom förordning (EU) nr 1306/2013. Den anger de mål som landsbygdsutvecklingspolitiken ska bidra till att uppnå och tillämpliga unionsprioriteringar för landsbygdsutvecklingen,. Den beskriver den strategiska bakgrunden till landsbygdsutvecklingspolitiken, och anger åtgärderna som ska antas för att genomföra landsbygdsutvecklingspolitiken. Den ska dessutom, på grundval av en ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och kommissionen, fastställa regler för programplanering, nätverksarbete, förvaltning, övervakning och utvärdering, för att säkerställa samordning mellan Ejflu och övriga unionsinstrument.

2. Denna förordning kompletterar bestämmelserna i del två i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ([1]).

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller de definitioner av *program*, *insats*, *stödmottagare*, *strategi för lokalt ledd utveckling*, *offentliga utgifter*, *små och medelstora företag*, *avslutad insats*, och *finansieringsinstrument* som fastställs eller avses i artikel 2 och *mindre utvecklade regioner* och *övergångsregioner* som fastställs i artikel 90 a och b i förordning (EU) nr 1303/2013.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 549 i detta nummer av EUT).

▼B

Dessutom gäller följande definitioner:

a) programplanering: det stegvisa arbetet med att, tillsammans med parter, organisera, fatta beslut och fördela de finansiella resurserna, som syftar till att genomföra den för unionen och medlemsstaterna gemensamma fleråriga verksamheten för att förverkliga unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling.

b) region: en territoriell enhet på nivå 1 eller 2 i Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts 1-nivå respektive Nuts 2-nivå), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 ([1]).

c) åtgärd: ett antal insatser som bidrar till en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling.

d) stödnivå: nivån på det offentliga stödet för en insats.

e) transaktionskostnad: merkostnad som är knuten till fullgörandet av ett åtagande, men som inte direkt kan hänföras till dess genomförande eller inte ingår i de kostnader eller det inkomstbortfall som kompenseras direkt och som kan beräknas på grundval av en standardkostnad.

f) jordbruksareal: den totala areal som upptas av åkermark, permanent gräsmark och permanent betesmark eller permanenta grödor i enlighet med definitionen i artikel 4 i förordning (EU) nr 1307/2013.

g) ekonomisk förlust: alla extrakostnader som drabbar en jordbrukare till följd av exceptionella åtgärder som en jordbrukare vidtar för att minska leveranserna till en viss marknad eller till följd av avsevärt produktionsbortfall.

h) allvarlig klimathändelse: sådana väderförhållanden som kan likställas med naturkatastrofer, såsom frost, stormar och hagel, is, kraftigt regn eller allvarlig torka.

i) djursjukdomar: sådana sjukdomar som anges i den förteckning över djursjukdomar som upprättats av Världsorganisationen för djurhälsa eller i bilagan till rådets beslut 2009/470/EG ([2]).

j) miljöolycka: en specifik förorening, kontaminering eller kvalitetsförsämring av miljön som är kopplad till en specifik händelse och med begränsad geografisk utsträckning men som inte omfattar allmänna miljörisker som inte är kopplade till en specifik händelse, t.ex. klimatförändringar eller luftföroreningar.

k) naturkatastrof: en naturlig händelse av biotiskt eller abiotiskt slag som leder till stora störningar av jordbrukets produktionssystem eller på skogsstrukturerna och som över tid orsakar stora ekonomiska skador för jord- eller skogsbruksektorn.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts)
(EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

([2]) Rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet
(EUT L 155, 18.6.2009, s. 30).

▼B

l) annan katastrof: en oförutsedd händelse av ett biotiskt eller abiotiskt slag som orsakats av människan och som leder till stora störningar av jordbrukets produktionssystem eller på skogsstrukturerna och som så småningom orsakar stora ekonomiska skador för jord- eller skogsbruket.

m) kort leveranskedja: försörjningskedja som omfattar ett begränsat antal ekonomiska aktörer som idkar samarbete och arbetar för lokal ekonomisk utveckling samt nära geografiska och sociala förbindelser mellan producenter, bearbetningsföretag och konsumenter.

n) ung jordbrukare: en person som inte är äldre än 40 år vid tidpunkten för inlämnande av ansökan, som har tillräckliga yrkesfärdigheter och yrkeskvalifikationer och startar ett jordbruksföretag för första gången som ansvarig för det jordbruksföretaget.

o) tematiska mål: de tematiska mål som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 1303/2013.

p) gemensam strategisk ram: den gemensamma strategiska ram som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 1303/2013.

q) kluster: en gruppering av oberoende företag, inbegripet nystartade företag, små, medelstora och stora företag samt rådgivande organ och/eller forskningsorganisationer, som har inrättats för att stimulera ekonomisk verksamhet och innovation genom att verka för ett effektivt samarbete, dela anläggningar och utbyta kunskaper och expertis samt genom att aktivt bidra till kunskapsöverföring, nätverksarbete och informationsspridning mellan de företag som ingår i klustret.

r) skog: ett markområde som omfattar mer än 0,5 hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 10 % av ytan, eller med träd som kan uppnå dessa värden på platsen, och som inte inbegriper mark som övervägande används i jordbruk eller som stadsmark, i enlighet med punkt 2.

2. En medlemsstat eller region får besluta att tillämpa en annan definition av skog än den i punkt 1 r på grundval av befintlig nationell rätt eller ett befintligt nationellt inventeringssystem. Medlemsstaterna eller regionerna ska ange definitionen i landsbygdsprogrammet.

3. För att säkerställa en sammanhängande strategi för behandlingen av stödmottagare och för att ta hänsyn till behovet av en anpassningsperiod, när det gäller definitionen av begreppet ung jordbrukare i punkt 1 n, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på villkoren för att en juridisk person ska kunna betraktas som ung jordbrukare, och inrättande av en uppskovsperiod för att förvärva yrkesfärdigheter.

▼B

KAPITEL II

Uppdrag, mål och prioriteringar

Artikel 3

Uppgifter

Ejflu ska bidra till Europa 2020-strategin genom att främja en hållbar landsbygdsutveckling i hela unionen på ett sätt som kompletterar såväl den gemensamma jordbrukspolitikens andra instrument som sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Den ska bidra till utvecklingen av en mer territoriellt och miljömässigt balanserad, klimatvänlig och klimattålig, konkurrenskraftig och innovativ jordbrukssektor i unionen. Den ska också bidra till utvecklingen på landsbygden.

Artikel 4

Mål

Inom den gemensamma jordbrukspolitikens övergripande ram ska stödet för landsbygdsutveckling, inbegripet för verksamheter inom och utanför livsmedelssektorn samt inom skogsbruket, bidra till uppfyllandet av följande mål:

a) Främja jordbrukets konkurrenskraft.

b) Säkerställa hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder.

c) Uppnå en territoriellt balanserad utveckling av ekonomier och samhällen på landsbygden, inbegripet skapande och upprätthållande av sysselsättning.

Artikel 5

Unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling

Arbetet med att uppnå målen för landsbygdsutvecklingen, vilka bidrar till Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, ska bedrivas på grundval av följande sex unionsprioriteringar för landsbygdsutveckling som återspeglar de relevanta tematiska målen inom den gemensamma strategiska ramen:

1. Främja kunskapsöverföring och innovation inom jord- och skogsbruk och på landsbygden, med särskild inriktning på följande:

   a) Främja innovation, samarbete och utveckling av kunskap på landsbygden.

   b) Stärka banden mellan jordbruk, livsmedelsproduktion och skogsbruk samt forskning och innovation, även för att få till stånd förbättrad miljöförvaltning och miljöprestanda.

   c) Främja livslångt lärande och yrkesutbildning inom jord- och skogsbruk.

▼B

2. Förbättra jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främja innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk, med särskild inriktning på följande:

   a) Förbättra jordbruksföretagens ekonomiska resultat och underlätta omstrukturering och modernisering av jordbruksföretagen särskilt i syfte att öka marknadsdeltagande och marknadsinriktning samt diversifiering av jordbruksverksamhet.

   b) Underlätta inträdet i jordbrukssektorn för jordbrukare med tillräcklig kompetens och i synnerhet generationsskiften.

3. Främja organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurens välbefinnande och riskhanteringen inom jordbruket, med särskild inriktning på följande:

   a) Förbättra primärproducenternas konkurrenskraft genom att på ett bättre sätt integrera dem i livsmedelskedjan med hjälp av kvalitetssystem, skapa mervärde för jordbruksprodukter, säljfrämjande åtgärder på lokala marknader och inom korta leveranskedjor, producentgrupper och producentorganisationer samt branschorganisationer.

   b) Stödja riskförebyggande insatser och riskhantering inom jordbruket.

4. Återställa, bevara och förbättra ekosystem som är relaterade till jord- och skogsbruket, med särskild inriktning på följande:

   a) Återställa, bevara och förstärka den biologiska mångfalden, inklusive inom Natura 2000-områden, och i områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar, samt jordbruk med höga naturvärden samt de europeiska landskapens karaktär.

   b) Förbättra vattenförvaltningen, inbegripet hanteringen av gödselmedel och växtskyddsmedel.

   c) Förebygga markerosion och förbättra markskötseln.

5. Främja resurseffektivitet och stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, med särskild inriktning på följande:

   a) Effektivisera vattenanvändningen inom jordbruket.

   b) Effektivisera energianvändningen inom jordbruket och vid livsmedelsbearbetning.

   c) Främja en hållbar samhällsekonomi genom att underlätta tillgången till och användningen av energi från förnybara källor och öka användningen av biprodukter, avfall, restprodukter och andra råvaror som inte är avsedda till livsmedel.

   d) Minska jordbrukens utsläpp av växthusgaser och ammoniak.

   e) Främja bevarande av kolsänkor och kolinbindning inom jord- och skogsbruk.

▼B

6. Främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden, med särskild inriktning på följande:

a) Främja diversifiering, skapande samt utveckling av småföretag och arbetstillfällen.

b) Främja lokal utveckling på landsbygden.

c) Öka tillgängligheten till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik på landsbygden.

Alla dessa prioriteringar ska bidra till de övergripande målen gällande innovation, miljö och en begränsning av och anpassning till klimatförändringar. Programmen kan omfatta färre än sex prioriteringar om det är motiverat med hänsyn till analysen av situationen i fråga om starka och svaga sidor, möjligheter och hot (nedan kallad *swot-analysen*) och förhandsutvärderingen. Varje program ska omfatta minst fyra prioriteringar. När en medlemsstat lägger fram ett nationellt program och en uppsättning regionala program kan det nationella programmet omfatta färre än fyra prioriteringar.

Andra fokusområden kan inkluderas i programmen för att nå en av prioriteringarna om det är motiverat och mätbart.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

Programplaneringens innehåll

Artikel 6

Landsbygdsprogram

1. Den verksamhet i medlemsstaterna som Ejflu är involverad i ska genomföras via landsbygdsprogram. Genom dessa program ska en strategi som möter unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling genomföras genom ett antal åtgärder som anges i avdelning III. Stöd från Ejflu ska sökas för att uppnå de mål för landsbygdsutveckling som ingår i unionens prioriteringar.

2. En medlemsstat får lämna in antingen ett samlat program för hela territoriet eller en uppsättning regionala program. Alternativt, i vederbörligen motiverade fall, får den lämna in ett nationellt program och en uppsättning regionala program. Om en medlemsstat lämnar in ett nationellt program och en uppsättning regionala program ska programplaneringen avseende åtgärder och/eller typer av insatser ske antingen på nationell eller på regional nivå och samstämmigheten mellan strategierna i de nationella och regionala programmen säkerställas.

▼B

3. Medlemsstater med regionala program får också lägga fram en nationell ram för godkännande i enlighet med artikel 10.2 med inslag som är gemensamma för dessa program utan ett separat budgetanslag.

Nationella ramar för medlemsstater med regionala program får också innehålla en tabell med en sammanfattning, per region och per år, av det totala Ejflu-bidraget till den berörda medlemsstaten för hela programperioden.

Artikel 7

Tematiska delprogram

1. I syfte att bidra till att uppnå unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling får medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram infoga tematiska delprogram som avser särskilda behov. Sådana tematiska delprogram får bland annat gälla

a) unga jordbrukare,

b) småbruk som avses i artikel 19.2 tredje stycket,

c) bergsområden som avses i artikel 32.2,

d) korta leveranskedjor,

e) kvinnor på landsbygden,

f) biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändring.

En vägledande förteckning över åtgärder och typer av insatser av särskild betydelse för varje tematiskt delprogram återfinns i bilaga IV.

2. De tematiska delprogrammen får också avse särskilda behov som rör omstrukturering av jordbrukssektorer med betydande inverkan på utvecklingen av ett särskilt landsbygdsområde.

3. De stödnivåer som fastställs i bilaga II får höjas med ytterligare 10 procentenheter för insatser som får stöd inom ramen för tematiska delprogram som avser småbruk och korta leveranskedjor, biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändringar. När det gäller unga jordbrukare och bergsområden får de högsta stödnivåerna höjas i enlighet med bilaga II. Den högsta sammanlagda stödnivån får emellertid inte överstiga 90 %.

Artikel 8

Landsbygdsprogrammens innehåll

1. Utöver vad som anges i artikel 27 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska varje landsbygdsprogram innehålla följande:

a) Den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 i förordning (EU) nr 1303/2013.

▼B

b) En swot-analys av situationen och en identifiering av de behov som måste hanteras i det geografiska område som omfattas av programmet.

Analysen ska bygga på unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Särskilda behov som rör miljö, begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt innovation ska bedömas mot bakgrund av alla unionsprioriteringar för landsbygdsutveckling för att identifiera relevanta åtgärder inom dessa tre områden för varje prioritering.

c) En beskrivning av strategin som visar att

i) lämpliga mål fastställts i programmet för vart och ett av de fokusområden som omfattas av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling baserade på de gemensamma indikatorer som avses i artikel 69 och vid behov av de programspecifika indikatorerna,

ii) relevanta kombinationer av åtgärder valts ut i förhållande till vart och ett av fokusområdena för unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling i programmet baserade på en sund interventionslogik med stöd i den förhandsutvärdering som avses i led a och den analys som avses i led b,

iii) tilldelningen av finansiella medel till programmets åtgärder är motiverad och tillräcklig för att de fastställda målen ska kunna uppnås,

iv) särskilda behov som är kopplade till särskilda förhållanden på regional eller subregional nivå beaktas och hanteras konkret genom lämpligt utformade kombinationer av åtgärder eller tematiska delprogram,

v) en lämplig strategi för innovation i syfte att uppnå unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling, inbegripet det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, för miljön, inbegripet de specifika behoven för Natura 2000-områdena, och för begränsning av och anpassning till klimatförändringar integreras i programmet,

vi) åtgärder har vidtagits för att säkerställa tillgången till tillräcklig kapacitet för rådgivning om de rättsliga kraven och om åtgärder i samband med innovation,

d) För varje förhandsvillkor, fastställt i enlighet med artikel 19 och avsnitt II i bilaga XI till förordning (EU) nr 1303/2013 för de allmänna förhandsvillkoren, och i enlighet med bilaga V till den här förordningen, en bedömning av vilka av dessa förhandsvillkor som är tillämpliga på programmet och vilka som är uppfyllda den dag då partnerskapsavtalet och programmet lämnas in. Om de tillämpliga förhandsvillkoren inte är uppfyllda ska programmet innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas, de ansvariga organen och en tidsplan för sådana åtgärder i enlighet med den sammanfattning som lagts fram i partnerskapsavtalet.

e) En beskrivning av den resultatram som fastställts för tillämpningen av artikel 21 i förordning (EU) nr 1303/2013.

f) En beskrivning av varje utvald åtgärd.

▼B

g) Den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013. Medlemsstaterna ska tillhandahålla tillräckliga resurser för att åtgärda de behov som identifierats och säkerställa en ändamålsenlig övervakning och utvärdering.

h) En finansieringsplan som innehåller

i) en tabell med det totala planerade Ejflu-bidraget per år, i enlighet med artikel 58.4 i tabellen ska, inom det totala Ejflu-bidraget, anslagen till mindre utvecklade regioner i tillämpliga fall och de medel som överförs till Ejflu med tillämpning av artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 anges separat; det planerade årliga Ejflu-bidraget ska vara förenligt med den fleråriga budgetramen,

ii) en tabell som för varje åtgärd, för varje typ av insats med en särskild Ejflu-bidragsnivå och för tekniskt stöd anger det sammanlagda unionsbidrag som planeras och den tillämpliga Ejflu-bidragsnivån; i tillämpliga fall ska Ejflu-bidragsnivån för mindre utvecklade regioner och för andra regioner anges separat i tabellen.

i) En indikatorplan uppdelad i fokusområden som omfattar de mål som avses i artikel 8.1 c i och de planerade utfallen och de planerade utgifterna för varje landsbygdsutvecklingsåtgärd utvald i förhållande till motsvarande fokusområde.

j) I tillämpliga fall en tabell med ytterligare nationell finansiering per åtgärd i enlighet med artikel 82.

k) I tillämpliga fall, en förteckning över stödordningar som omfattas av artikel 81.1 som ska användas för att genomföra programmen.

l) Information om komplementariteten med åtgärder som finansieras via andra instrument inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och via de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

m) En redogörelse för hur programmet ska genomföras, inklusive

i) alla de myndigheter som medlemsstaten har utsett i enlighet med artikel 65.2 och, för kännedom, en sammanfattande beskrivning av förvaltnings- och kontrollstrukturen,

ii) en beskrivning av övervaknings- och utvärderingsförfarandena, samt av övervakningskommitténs sammansättning,

iii) bestämmelser som säkerställer att programmet ges publicitet, inklusive via det nationella landsbygdsnätverk som avses i artikel 54,

iv) en beskrivning av hur man fastställer principer för framtagande av urvalskriterier för insatser och lokala utvecklingsstrategier, som tar hänsyn till relevanta mål; i detta sammanhang får medlemsstaterna föreskriva att små och medelstora företag som är kopplade till jord- och skogsbrukssektorn ska prioriteras,

▼B

v) avseende den lokala utvecklingen, i förekommande fall, en beskrivning av de mekanismer som ska säkerställa samstämmighet mellan den verksamhet som planeras i de lokala utvecklingsstrategierna, den åtgärd avseende samarbete som avses i artikel 35 och den åtgärd avseende grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden som avses i artikel 20, inbegripet förbindelser mellan stad och landsbygd.

n) De åtgärder som vidtagits för att involvera de parter som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 och en sammanfattning av resultaten av samråden med parter.

o) I tillämpliga fall, den struktur inom det nationella landsbygdsnätverket som avses i artikel 54.3 och bestämmelser för dess förvaltning, som utgör grundvalen för de årliga handlingsplanerna.

2. Om tematiska delprogram inkluderas i ett landsbygdsprogram ska varje delprogram innehålla

a) en särskild analys av situationen som baseras på swot-metoder och en identifiering av de behov som ska hanteras genom delprogrammet,

b) särskilda mål på delprogramsnivå och ett urval av åtgärder, grundat på en noggrann definition av delprogrammets interventionslogik, inklusive en bedömning av vilket bidrag som förväntas från de åtgärder som valts ut för att uppnå målet,

c) en separat specifik indikatorplan med planerade utfall och planerade utgifter för varje vald landsbygdsutvecklingsåtgärd i förhållande till motsvarande fokusområde.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen i landsbygdsprogrammen av de delar som beskrivs i punkterna 1 och 2 och regler om innehållet i de nationella ramar som avses i artikel 6.3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

KAPITEL II

Utarbetande, godkännande och ändring av landsbygdsprogram

Artikel 9

Förhandsvillkor

Utöver de allmänna förhandsvillkor som avses i avsnitt II i bilaga XI till förordning (EU) nr 1303/2013 ska de förhandsvillkor som avses i bilaga V till den här förordningen gälla för programplanering inom Ejflu, om de är relevanta för och tillämpliga på de särskilda mål som eftersträvas enligt programmets prioriteringar.

▼B

Artikel 10

Godkännande av landsbygdsprogram

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen skicka in ett förslag för varje landsbygdsprogram med den information som avses i artikel 8.

2. Varje landsbygdsprogram ska godkännas av kommissionen genom en genomförandeakt.

Artikel 11

Ändring av landsbygdsprogram

En begäran från medlemsstaterna om programändringar ska godkännas i enlighet med följande förfaranden:

a) Kommissionen ska genom genomförandeakter fatta beslut om en begäran om programändringar som gäller

   i) en ändring av programmets strategi genom en ändring av mer än 50 % av det kvantifierade mål som är kopplat till ett fokusområde,

   ii) en ändring av Ejflu-bidragsnivån för en eller flera åtgärder,

   iii) en ändring av hela unionsbidraget eller dess årsfördelning på programnivå,

b) Kommissionen ska genom genomförandeakter godkänna en begäran om programändringar i alla övriga fall. Dessa ska särskilt omfatta

   i) införande eller återkallande av åtgärder eller typer av insatser,

   ii) ändringar i beskrivningen av åtgärder, inklusive ändringar av stödberättigande villkor,

   iii) överföring av medel mellan åtgärder som genomförs med olika Ejflu-bidragsnivåer

   I de fall som avses i led b i och ii, och led b iii där överföringen av medel avser mindre än 20 % av anslaget till en åtgärd och mindre än 5 % av det totala Ejflu-bidraget till programmet, ska dock godkännandet anses ha getts om kommissionen inte fattat något beslut om begäran i fråga efter en period på 42 arbetsdagar från det att begäran mottogs. Den perioden ska inte omfatta den period som inleds dagen efter det att kommissionen har överlämnat sina synpunkter till medlemsstaten och som avslutas den dag då medlemsstaten har lämnat svar på synpunkterna.

c) När det gäller ändringar som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av politiken och åtgärderna, ska kommissionens godkännande inte krävas. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana ändringar.

▼B

Artikel 12

Regler om förfaranden och tidsplaner

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden och tidsplaner för

a) godkännande av landsbygdsprogram och nationella ramar,

b) inlämning och godkännande av förslag till ändringar av landsbygdsprogram och av förslag till ändringar av nationella ramar, inbegripet deras ikraftträdande och den inlämningsfrekvens som ska gälla under programperioden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

AVDELNING III

STÖD TILL LANDSBYGDSUTVECKLING

KAPITEL I

Åtgärder

Artikel 13

Åtgärder

Varje landsbygdsutvecklingsåtgärd ska programplaneras så att den specifikt bidrar till att en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling uppnås. En vägledande förteckning över åtgärder av särskild betydelse för unionens prioriteringar återfinns i bilaga VI.

Artikel 14

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska omfatta yrkesutbildnings- och kompetensutvecklingsåtgärder, demonstrationer och informationsåtgärder. Yrkesutbildnings- och kompetensutvecklingsåtgärder kan omfatta kurser, workshoppar och coaching.

Stödet kan också omfatta kortvariga utbytesprogram avseende företagsledning inom jord- och skogsbruk samt fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruket.

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska gynna personer som är sysselsatta inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn, markförvaltare och andra ekonomiska aktörer som utgörs av små och medelstora företag som bedriver verksamhet på landsbygden.

Den aktör som tillhandahåller en kurs eller andra kunskapsöverförings- och informationsåtgärder ska vara stödmottagare.

▼B

3. Stöd inom ramen för denna åtgärd får inte avse kurser eller praktik som är en del av den normala utbildningen på gymnasienivå eller högre nivå.

Organ som tillhandahåller kunskapsöverförings- och informationstjänster ska ha lämplig kapacitet i form av kvalificerad personal och regelbunden utbildning för att kunna utföra sin uppgift.

4. Stödberättigande kostnader inom ramen för denna åtgärd ska utgöras av kostnaderna för att organisera och genomföra kunskapsöverförings- och informationsåtgärderna. När det gäller demonstrationsprojekt får stödet även täcka relevanta investeringskostnader. Kostnader för resa, inkvartering och dagliga utgifter för deltagarna, liksom kostnaden för en avbytare till jordbruket, ska också vara stödberättigande. Alla kostnader som fastställts enligt denna punkt ska betalas ut till stödmottagaren.

5. För att säkerställa att utbytesprogrammen och fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruket är tydligt avgränsade mot liknande åtgärder inom ramen för andra unionssystem ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på löptiden för, och innehållet i, utbytesprogram och fältvandringar och gårdsbesök inom jord- och skogsbruk.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa betalningsförfaranden för deltagarnas kostnader, däribland genom användning av kuponger eller liknande.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 15

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas med syftet att

a) hjälpa jordbrukare, unga jordbrukare enligt definitionen i denna förordning, skogsbrukare, andra markförvaltare samt små och medelstora företag på landsbygden att dra nytta av rådgivningstjänster för att förbättra jordbruksföretagens, företagens och/eller investeringarnas ekonomiska resultat och miljöprestanda, klimatvänlighet och klimattålighet,

b) främja inrättandet av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket samt rådgivningstjänster inom skogsbruket, inklusive det system för jordbruksrådgivning som avses i artiklarna 12–14 i förordning (EU) nr 1306/2013,

c) främja fortbildning av rådgivare.

2. Mottagaren av det stöd som anges i punkt 1 a och c ska vara den som tillhandahåller rådgivning eller utbildning. Stöd inom ramen för punkt 1 b ska beviljas den myndighet eller det organ som valts ut för att inrätta företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket eller rådgivningstjänster inom skogsbruket.

▼B

3. De myndigheter eller organ som utsetts för uppgiften att erbjuda rådgivning ska ha lämpliga resurser i form av regelbundet utbildad och kvalificerad personal och erfarenhet av rådgivning samt tillförlitlighet inom de områden där de erbjuder rådgivning. Stödmottagarna enligt denna åtgärd ska utses genom anbudsförfaranden. Urvalsförfarandet ska styras av lagstiftningen om offentlig upphandling och ska vara öppet för både offentliga och privata organ. Förfarandet ska vara objektivt och ska utesluta kandidater med intressekonflikter.

Under rådgivningen ska rådgivningsföretagen respektera den skyldighet att inte röja uppgifter som avses i artikel 13.2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Rådgivningen till enskilda jordbrukare, unga jordbrukare enligt definitionen i denna förordning och andra markförvaltare ska vara kopplad till minst en unionsprioritering för landsbygdsutvecklingen och täcka minst en av följande delar:

a) skyldigheter på jordbruksföretagsnivå som härrör från de föreskrivna verksamhetskraven och/eller normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

b) I tillämpliga fall de jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön som fastställs i avdelning III kapitel 2 i förordning (EU) nr 1307/2013 och det hållande av jordbruksarealen i lämpligt skick som avses i artikel 4.1 c i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) De åtgärder på jordbruksföretagsnivå som fastställs i landsbygdsprogrammen för modernisering av jordbruksföretag, uppbyggnad av konkurrenskraft, sektorsintegration, innovation och marknadsorientering samt främjande av entreprenörskap.

d) Krav såsom de definieras av medlemsstaterna för genomförande av artikel 11.3 i ramdirektivet för vatten.

e) Krav såsom de definieras av medlemsstaterna för tillämpning av artikel 55 i förordning (EG) nr 1107/2009, i synnerhet iakttagande av de allmänna principer för integrerat växtskydd som avses i artikel 14 i direktiv 2009/128/EG.

f) I tillämpliga fall arbetarskyddsnormer eller skyddsnormer som är kopplade till jordbruksföretaget.

g) Särskild rådgivning för jordbrukare som etablerar sig för första gången.

Rådgivningen får också omfatta andra frågor, särskilt information som rör begränsning av och anpassning till klimatförändringar, biologisk mångfald och vattenskydd enligt bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013 eller frågor som anknyter till jordbruksföretagets ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet konkurrensaspekter. Detta kan innefatta rådgivning för utveckling av korta leveranskedjor, ekologiskt jordbruk och hälsoaspekter på djurhållning.

▼B

5. Rådgivning till skogsbrukare ska minst täcka de relevanta skyldigheterna i enlighet med direktiven 92/43/EEG, 2009/147/EG och ramdirektivet för vatten. Rådgivningen får också omfatta frågor med anknytning till skogsbruksföretagets ekonomiska resultat samt miljöprestanda.

6. Rådgivningen till små och medelstora företag får omfatta frågor med anknytning till företagets ekonomiska resultat och miljöprestanda.

7. I de fall där det är vederbörligen motiverat och lämpligt får rådgivningen delvis ges i grupp, samtidigt som man tar hänsyn till situationen för den enskilde användaren av rådgivningstjänster.

8. Stöden i enlighet med punkt 1 a och c får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II. Stöden i enlighet med punkt 1 b ska gradvis minskas under en period på högst fem år efter etableringen.

Artikel 16

Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka jordbrukares och jordbrukargruppers första deltagande i något av följande:

a) De kvalitetssystem som inrättats i enlighet med följande förordningar och bestämmelser:

   i) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ([1]).

   ii) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 ([2]).

   iii) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ([3]).

   iv) Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 ([4]).

   v) Del II avdelning II kapitel I avsnitt 2 i rådets förordning (EU) nr 1308/2013 när det gäller vin.

b) Kvalitetssystem, inbegripet system för certifiering av jordbruksföretag, för jordbruksprodukter, bomull eller livsmedel, som enligt erkännande från medlemsstaterna är förenliga med följande kriterier:

   i) Slutproduktens särdrag inom sådana system ska härröra från otvetydiga skyldigheter att garantera något av följande:

      — särskilda produktegenskaper,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91 (EUT L 189, 20.7.2007, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

([4]) Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1).

▼B

— särskilda jordbruks- eller tillverkningsmetoder, eller

— en kvalitet på slutprodukten som är väsentligt högre än vad som krävs enligt handelsnormerna när det gäller folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd, djurens välbefinnande eller miljöskydd.

ii) Systemet ska vara öppet för alla producenter.

iii) Systemet ska inbegripa bindande produktspecifikationer och överensstämmelsen med specifikationerna ska kontrolleras av offentliga myndigheter eller ett oberoende inspektionsorgan.

iv) Systemet ska vara öppet och säkerställa att produkterna kan spåras.

c) System för certifiering av jordbruksprodukter på frivillig basis som enligt erkännande från medlemsstaterna uppfyller unionens riktlinjer för bästa metoder för hantering av certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel, på frivillig basis.

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd kan även inbegripa kostnader för informationsåtgärder och främjande åtgärder som genomförs av producentgrupper på den inre marknaden när det gäller produkter som omfattas av ett kvalitetssystem som får stöd enligt punkt 1.

3. Stöd enligt punkt 1 ska beviljas i form av ett årligt stimulansbidrag, under högst fem år, på en nivå som ska fastställas med hänsyn till de fasta kostnader som uppstår till följd av deltagandet i ett system för vilket stöd beviljas.

Med fasta kostnader avses i denna punkt kostnader för att ansluta sig till ett kvalitetssystem för vilket stöd beviljas samt årsavgiften för deltagande i det systemet, inklusive i förekommande fall utgifter för nödvändiga kontroller av överensstämmelsen med specifikationerna i systemet.

I denna artikel avses med jordbrukare en aktiv jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013

4. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå och det högsta belopp som anges i bilaga II.

5. I syfte att ta hänsyn till ny unionsrätt som kan påverka stödet inom ramen för denna åtgärd och för att säkerställa överensstämmelse med andra unionsinstrument om främjande av åtgärder för jordbruket och förhindra att konkurrensen snedvrids ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på de särskilda unionssystem som ska omfattas av punkt 1 a, egenskaperna hos de producentgrupper och de typer av åtgärder som kan få stöd enligt punkt 2, fastställande av villkor för att förhindra diskriminering av vissa produkter och fastställande av villkoren för att undanta varumärken från stöd.

▼B

Artikel 17

Investeringar i fysiska tillgångar

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka materiella och/eller immateriella investeringar som

a) förbättrar jordbruksföretagets generella prestanda och hållbarhet,

b) rör bearbetning, marknadsföring och/eller utveckling av jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget eller bomull, utom fiskeriprodukter; de framställda produkterna från produktionsprocessen får vara en produkt som inte omfattas av den bilagan,

c) rör infrastruktur som är knuten till utveckling, modernisering eller anpassning av jord- och skogsbruket, inklusive tillträde till jordbruks- och skogsmark, arrondering och grundförbättring och energi- och vattenförsörjning samt energi- och vattenbesparing eller

d) är sådana icke-produktiva investeringar som är knutna till genomförandet av målen för miljö- och klimatvänligt jordbruk som eftersträvas genom denna förordning, inklusive sådana som rör biologisk mångfald och bevarandestatusen för arter och livsmiljöer, och som höjer rekreationsvärdet för allmänheten i ett Natura 2000-område eller i andra områden med högt naturvärde som ska fastställas i programmet.

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a ska beviljas till jordbrukare eller grupper av jordbrukare.

När det gäller investeringar till stöd för omstrukturering av jordbruksföretag ska medlemsstaterna rikta stödet till jordbruksföretagen enligt den swot-analys som utförs i samband med unionens prioritering för landsbygdsutveckling "för att förbättra jordbruksföretagens livskraft och konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk i alla regioner och främja innovativ jordbruksteknik och hållbart skogsbruk".

3. Stöd inom ramen för punkt 1 a och b får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II. Dessa högsta nivåer får höjas för unga jordbrukare, för kollektiva investeringar, inbegripet sådana som är kopplade till en sammanslagning av producentorganisationer, och för integrerade projekt som inbegriper stöd inom ramen för mer än en åtgärd, för investeringar i områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32, för investeringar i samband med insatserna enligt artiklarna 28 och 29 samt för insatser som stöds inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket i enlighet med de stödnivåer som fastställs i bilaga II. Den högsta sammanlagda stödnivån får emellertid inte överstiga 90 %.

4. De stödnivåer som anges i bilaga II ska gälla för stöd inom ramen för punkt 1 c och d.

5. Stöd får beviljas unga jordbrukare som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag när det gäller investeringar i syfte att följa unionens standarder för jordbruksproduktion, inklusive säkerhet på arbetsplatsen. Sådant stöd får betalas i högst 24 månader från och med dagen för etableringen.

▼B

6. Om unionsrätten ålägger jordbrukare nya krav får stöd beviljas för investeringar för att uppfylla dessa krav i högst 12 månader från och med den dag då de blev obligatoriska för jordbruksföretaget.

Artikel 18

Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

a) investeringar i förebyggande åtgärder som syftar till att minska konsekvenserna av sannolika naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer,

b) investeringar för återställande av jordbruksmark och produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer.

2. Stöd ska beviljas till jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Stöd får också beviljas till offentliga enheter där det fastställts att det finns en koppling mellan investeringar som gjorts av sådana enheter och produktionspotentialen inom jordbruket.

3. Ett villkor för stöd inom ramen för punkt 1 b ska vara att behöriga offentliga myndigheter i medlemsstaterna formellt har erkänt att en naturkatastrof har ägt rum och att denna katastrof eller åtgärder som antagits i enlighet med rådets direktiv 2000/29/EG ([1]) för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller skadegörare har orsakat förstörelse av minst 30 % av den berörda jordbrukspotentialen.

4. Inget stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för förlorad inkomst som orsakats av naturkatastrofer eller andra katastrofer.

Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

5. Stöd inom ramen för punkt 1 a får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II.

Artikel 19

Jordbruks- och affärsutveckling

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

a) nyetableringsstöd för

i) unga jordbrukare,

ii) annan verksamhet än jordbruksverksamhet på landsbygden,

iii) utveckling av småbruk,

([1]) Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter och växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

▼B

b) investeringar för att skapa och utveckla annan verksamhet än jordbruk,

c) årligt stöd eller engångsutbetalningar till jordbrukare som får delta i den ordning för småbrukare som inrättas genom avdelning V i förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *ordningen för småbrukare*) som permanent överlåter sitt jordbruksföretag till en annan jordbrukare.

2. Stöd inom ramen för punkt 1 a i ska beviljas unga jordbrukare.

Stöd inom ramen för punkt 1 a ii ska beviljas jordbrukare eller medlemmar i jordbrukshushåll som genomför diversifiering till annan verksamhet än jordbruksverksamhet och till mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden.

Stöd inom ramen för punkt 1 a iii ska beviljas småbruk såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

Stöd inom ramen för punkt 1 b ska beviljas mikroföretag, små företag och fysiska personer på landsbygden samt jordbrukare eller medlemmar i ett jordbrukshushåll.

Stöd inom ramen för punkt 1 c ska beviljas jordbrukare som får delta i ordningen för småbrukare och som, vid tidpunkten för inlämningen av sin ansökan om stöd, har varit stödberättigade under minst ett år och som åtar sig att permanent överlåta hela sitt jordbruksföretag och motsvarande stödrättigheter till en annan jordbrukare. Stöd ska betalas ut från dagen för överlåtelsen till och med den 31 december 2020, eller beräknas för den perioden och betalas ut i form av en engångsbetalning.

3. Varje fysisk eller juridisk person eller grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett den rättsliga status som gruppen och dess medlemmar tillerkänns i nationell rätt, får betraktas som medlem av ett jordbrukshushåll, med undantag av anställda inom lantbruket. Om en juridisk person eller en grupp juridiska personer betraktas som medlem i ett jordbrukshushåll ska denna medlem bedriva jordbruksverksamhet vid jordbruksföretaget vid tidpunkten för ansökan om stöd.

4. Stöd inom ramen för punkt 1 a ska ges på villkor att en affärsplan lämnas in. Genomförandet av affärsplanen måste inledas inom nio månader från och med dagen för beslutet om beviljande av stöd.

För unga jordbrukare som erhåller stöd enligt punkt 1 a i ska det i affärsplanen anges att den unga jordbrukaren motsvarar kraven beträffande aktiva jordbrukare i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013 inom 18 månader efter dagen för etableringen.

Medlemsstaterna ska ange övre och nedre gränser för att ge jordbruksföretagen tillgång till stöd i enlighet med punkt 1 a i och iii. Den nedre gränsen för stödet enligt punkt 1 a i ska vara högre än den övre gränsen för stödet enligt punkt 1 a iii. Stöden ska begränsas till jordbruksföretag som omfattas av definitionen av mikroföretag och småföretag.

▼B

5. Stöd enligt punkt 1 a ska utbetalas i form av minst två delbetalningar under högst fem år. Delbetalningarna får gradvis minskas. Den sista delbetalningen inom ramen för punkt 1 a i och ii ska göras på villkor att affärsplanen genomförs korrekt.

6. Det högsta stödbeloppet enligt punkt 1 a anges i bilaga II. Medlemsstaterna ska när de anger stödbeloppet enligt punkt 1 a i och ii också ta hänsyn till programområdets socioekonomiska situation.

7. Stöd enligt punkt 1 c ska uppgå till 120 % av det årliga stöd som stödmottagaren kan erhålla inom ramen för ordningen för småbrukare.

8. För att säkerställa att Ejflus resurser används effektivt och ändamålsenligt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att fastställa de uppgifter som affärsplaner minst ska innehålla och de kriterier som medlemsstaterna ska använda för att fastställa de gränser som avses i punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 20

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska i synnerhet täcka

a) utarbetande och uppdatering av planer för utveckling av kommuner och samhällen på landsbygden och deras grundläggande tjänster och av skydds- och förvaltningsplaner för Natura 2000-områden och andra områden med högt naturvärde,

b) investeringar som syftar till upprättande, förbättring eller utvidgning av alla typer av småskalig infrastruktur, inklusive investeringar i förnybar energi och energibesparing,

c) bredbandsinfrastruktur, inklusive dess upprättande, förbättring och utvidgning, passiv bredbandsinfrastruktur och tillhandahållande av tillgång till bredband och offentlig e-förvaltning,

d) investeringar för etablering, förbättring och utvidgning av grundläggande tjänster för landsbygdsbefolkningen, inbegripet fritidsverksamhet och kultur, och den tillhörande infrastrukturen,

e) investeringar för offentligt bruk i infrastruktur för rekreationsändamål, turistinformation och småskalig turistinfrastruktur,

f) utredningar och investeringar i samband med underhåll, restaurering och uppgradering av natur- och kulturarvet i landsbygdssamhällen, på landsbygden och i områden med högt naturvärde, inbegripet socioekonomiska aspekter samt åtgärder för att öka miljömedvetenheten,

g) investeringar som är inriktade på omlokalisering av verksamheter och ombyggnader av byggnader eller andra inrättningar som ligger i eller i närheten av landsbygdssamhällen och som syftar till att förbättra livskvaliteten eller att förbättra det berörda landsbygdssamhällets miljöprestanda.

▼B

2. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska endast gälla småskalig infrastruktur som definieras i programmet av varje medlemsstat. I landsbygdsprogrammen får emellertid anges särskilda undantag från denna regel för investeringar i bredband och förnybar energi. I sådant fall ska tydliga kriterier som säkerställer förenlighet med stöd inom ramen för andra unionsinstrument anges.

3. Investeringar enligt punkt 1 ska vara stödberättigande om de berörda insatserna genomförs i enlighet med eventuella planer för utveckling av kommuner och samhällen på landsbygden och deras grundläggande tjänster och ska vara förenliga med varje relevant lokal utvecklingsstrategi.

Artikel 21

Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska täcka

a) beskogning och skapande av skogsmark,

b) inrättande av system för trädjordbruk,

c) förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder, naturkatastrofer och andra katastrofer däribland sjukdomsutbrott och angrepp av skadegörare samt klimathot,

d) investeringar som förbättrar skogsekosystemens klimattålighet, miljövärde och potential att begränsa klimatförändringar,

e) investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetningen, mobiliseringen och marknadsföringen av skogsprodukter.

2. De begränsningar vad gäller äganderätt till skogar som fastställs i artiklarna 22–26 ska inte gälla för tropiska eller subtropiska skogar och inte heller för skogsarealerna i följande territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 2019/93 ([1]) och de franska utomeuropeiska departementen.

För jordbruksföretag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i programmet, ska stödet beviljas på villkor att stödmottagaren lägger fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument som överensstämmer med hållbart skogsbruk enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.

Artikel 22

Beskogning och skapande av skogsmark

1. Stöd enligt artikel 21.1 a ska beviljas till offentliga och privata markinnehavare samt deras sammanslutningar och ska täcka etableringskostnader samt innefatta ett årligt bidrag per hektar som ska täcka uteblivna jordbruksinkomster och underhållskostnader, inklusive tidiga och sena röjningar, under en period om högst tolv år. När det rör sig om statligt ägd mark får stöd endast beviljas om det organ som förvaltar marken är ett privat organ eller en kommun.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter (EGT L 184, 27.7.1993, s. 1).

▼B

Stöd för beskogning av offentligägd mark eller för snabbväxande träd får endast täcka etableringskostnaderna.

2. Både jordbruksmark och mark som används för annan verksamhet ska vara stödberättigande. De arter som planteras ska vara anpassade för de miljö- och klimatförhållanden som råder i området och uppfylla grundläggande miljökrav. Stöd ska inte beviljas för plantering av träd i skottskog med kort omloppstid, julgranar eller snabbväxande träd för energiproduktion. I områden där beskogning försvåras av svåra mark- och klimatförhållanden kan stöd beviljas för plantering av andra fleråriga vedartade arter, såsom snår eller buskar som är lämpliga för de lokala förhållandena.

3. I syfte att säkerställa att beskogningen av jordbruksmark sker i överensstämmelse med miljöpolitikens syften ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på fastställandet av de grundläggande miljökrav som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 23

Inrättande av system för trädjordbruk

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 b ska beviljas privata markinnehavare, kommuner och deras sammanslutningar och ska täcka etableringskostnader samt innefatta ett årligt bidrag per hektar som ska täcka underhållskostnader under en period om högst fem år.

2. I denna artikel avses med system för trädjordbruk de markanvändningssystem där träd odlas i kombination med jordbruk på samma mark. Minsta och högsta antal träd per hektar ska fastställas av medlemsstaterna som därvid ska ta hänsyn till de lokala mark-, klimat- och miljöförhållandena, skogsarter och behovet att säkerställa en hållbar användning av marken inom jordbruket.

3. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå som anges i bilaga II.

Artikel 24

Förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 c ska beviljas till privata och offentliga skogsbrukare och andra privaträttsliga och offentliga organ och deras sammanslutningar och ska täcka kostnaderna för

a) upprättande av en skyddande infrastruktur; när det gäller brandgator kan stödet även täcka bidrag till underhållskostnader; stöd ska inte beviljas för jordbruksrelaterad verksamhet i områden som omfattas av åtaganden om miljövänligt jordbruk,

b) lokala, småskaliga åtgärder för att förebygga brand eller andra naturliga faror, inbegripet användning av betande djur,

c) upprättande och förbättrande av system för övervakning av skogsbränder, skadegörare och sjukdomar samt av kommunikationsutrustning, och

▼B

d) återställande av skogspotential som skadats till följd av bränder eller andra naturkatastrofer, inbegripet skadegörare, sjukdomar samt andra katastrofer och händelser relaterade till klimatförändringar.

2. När det gäller förebyggande åtgärder som rör skadegörare och sjukdomar ska riskbedömningen avseende en relevant katastrof underbyggas med vetenskapliga bevis och erkännas av offentliga vetenskapliga organisationer. När så är relevant ska förteckningen över arter av organismer som är skadliga för växter och som kan leda till en katastrof anges i programmet.

Stödberättigande insatser ska vara förenliga med medlemsstaternas skogsskyddsplaner. För företag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i programmet, ska stödet beviljas på villkor att stödmottagaren lägger fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument i enlighet med hållbart skogsbruk enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993, som utförligt beskriver de förebyggande målen.

Skogsområden där risken för skogsbränder enligt medlemsstaternas skogsskyddsplan anses vara medelhög till hög ska vara berättigade till stöd som avser förebyggande åtgärder mot skogsbrand.

3. Stöd inom ramen för punkt 1 d ska endast beviljas under förutsättning att de behöriga offentliga myndigheterna i medlemsstaterna formellt har erkänt att en naturkatastrof har ägt rum och att denna katastrof eller åtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller en skadegörare har orsakat förstörelse av minst 20 % av den berörda skogspotentialen.

4. Inom ramen för denna åtgärd ska inget stöd beviljas för förlorad inkomst som orsakats av naturkatastrofen.

Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

Artikel 25

Investeringar som förbättrar skogsekosystems återhämtningsförmåga och miljövärde

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 d ska beviljas fysiska personer, privata och offentliga skogsbrukare, och andra privaträttsliga och offentliga organ samt deras sammanslutningar.

2. Investeringarna ska syfta till att fullgöra åtaganden om miljömål, tillhandahållandet av ekosystemtjänster och/eller stärkandet av de berörda skogarnas eller skogsmarkernas rekreationsvärde eller förbättringen av ekosystemens potential att begränsa klimatförändringarna, utan att utesluta ekonomiska vinster på lång sikt.

▼B

Artikel 26

Investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsprodukter

1. Stöd inom ramen för artikel 21.1 e ska beviljas privata skogsbrukare, kommuner och deras sammanslutningar och små och medelstora företag för investeringar som stärker skogsbrukspotentialen eller som avser bearbetning, mobilisering och marknadsföring som ger skogsprodukter mervärde. För Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 och de franska utomeuropeiska departementen får stöd även beviljas till företag som inte är små eller medelstora företag.

2. Investeringar som rör förbättringar av skogarnas ekonomiska värde ska vara motiverade i förhållande till förväntade förbättringar av skogarna vid ett eller flera skogsbruksföretag och kan inbegripa investeringar för jord- och resursvänliga skördemaskiner och skördemetoder.

3. Investeringar som avser användning av trä som råvara eller energikälla ska begränsas till de arbetsmoment som föregår industriell bearbetning.

4. Stödet får inte överskrida de högsta stödnivåer som anges i bilaga II.

Artikel 27

Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för att underlätta inrättandet av producentgrupper och producentorganisationer inom jordbruks- och skogsbrukssektorn i syfte att

a) för de producenter som är medlemmar i dessa grupper eller organisationer anpassa produktionen och utbudet till marknadens krav,

b) gemensamt släppa ut varor på marknaden, inklusive förberedelse för försäljning, centralisering av försäljningen och leveranser till grossister,

c) införa gemensamma regler för information om produktionen, särskilt om skörd och tillgänglighet, och

d) bedriva annan verksamhet som kan bedrivas av producentgrupper och producentorganisationer, såsom utvecklingen av affärs- och marknadsföringskompetens och organiseringen och underlättandet av innovationsprocesserna.

2. Stöd ska beviljas till producentgrupper och producentorganisationer som officiellt erkänns av en medlemsstats behöriga myndigheter på grundval av en affärsplan. Stöd ska endast beviljas för producentgrupper och producentorganisationer som är små och medelstora företag.

Medlemsstaterna ska kontrollera att affärsplanens mål har uppnåtts inom fem år från det att producentgruppen eller producentorganisationen erkändes.

▼B

3. Stödet ska utbetalas på grundval av en affärsplan i form av ett schablonbelopp som utbetalas årligen och högst under fem år efter den dag då producentgruppen eller producentorganisationen erkändes och ska gradvis trappas ned. Det ska beräknas på grundval av gruppens eller organisationens årliga salufördа produktion. Medlemsstaterna får betala ut det sista delbeloppet först efter det att de kontrollerat att affärsplanen har genomförts korrekt.

Under det första året får medlemsstaterna betala ut ett stödbelopp till producentgruppen eller producentorganisationen som beräknas utifrån medlemmarnas genomsnittliga årliga värde av sin salufördа produktion under de tre år som föregick deras inträde i gruppen eller organisationen. För producentgrupper och producentorganisationer inom skogsbrukssektorn ska stödet beräknas på grundval av grupp- eller organisationsmedlemmarnas genomsnittliga årliga salufördа produktion under de fem år som föregick erkännandet av gruppen eller organisationen, men där det högsta och det lägsta värdet inte ska räknas med.

4. Stöden får inte överskrida de högsta nivåer och de högsta belopp som anges i bilaga II.

5. Medlemsstaterna får fortsätta med stödet för inrättande av producentgrupper även efter det att dessa har erkänts som producentorganisationer i enlighet med villkoren i förordning (EU) nr 1308/2013 ([1]).

Artikel 28

Miljö- och klimatvänligt jordbruk

1. Medlemsstaterna ska göra stöd enligt denna åtgärd tillgängligt inom sina respektive territorier, i enlighet med nationella, regionala eller lokala specifika behov och prioriteringar. Denna åtgärd ska syfta till att upprätthålla och främja nödvändiga övergångar till jordbruksmetoder som gynnar miljön och klimatet. Det ska vara obligatoriskt att på nationell och/eller regional nivå införa denna åtgärd i landsbygdsprogrammen.

2. Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk ska beviljas jordbrukare, grupper av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare som frivilligt förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk på jordbruksmark som ska definieras av medlemsstaterna och som ska inbegripa men inte begränsas till den jordbruksareal som definieras i artikel 2 i denna förordning. Om det är vederbörligen motiverat för att uppnå mål på miljöområdet får stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk även beviljas andra markförvaltare eller grupper av andra markförvaltare.

3. Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk omfattar enbart de åtaganden som görs utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013, de relevanta kriterier och den minsta verksamhet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013, tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel och andra tillämpliga bindande krav som fastställs i nationell rätt. Alla sådana krav ska fastställas i programmet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (Se sidan 671 i detta nummer av EUT).

▼B

4. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att de personer som gör insatser inom ramen för denna åtgärd har tillgång till den kunskap och den information som krävs för att genomföra sådana insatser. De får göra detta bland annat genom expertrådgivning relaterad till åtagandena, och/eller genom att som villkor för stöd inom för denna åtgärd ställa krav på relevant utbildning.

5. Åtaganden inom ramen för denna åtgärd ska göras för en period om fem till sju år. Om det är nödvändigt för att uppnå eller bibehålla de eftersträvade miljövinsterna får dock medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram besluta om en längre period för särskilda typer av åtaganden, vilket inbegriper möjligheten att bevilja förlängning med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats. För nya åtaganden som följer direkt på de åtaganden som utfördes under den inledande perioden får medlemsstaterna fastställa en kortare period inom sina landsbygdsprogram.

6. Stöden ska betalas ut årligen och ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de gjorda åtagandena har gett upphov till. Då det är nödvändigt kan stöden också avse transaktionskostnader upp till ett värde av 20 % av de bidrag som betalats ut för åtaganden om ett miljö- och klimatvänligt jordbruk. Om åtagandena görs gemensamt av en grupp av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare ska den högsta nivån vara 30 %.

Vid beräkning av det stöd som avses i första stycket ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 1306/2013.

I vederbörligen motiverade fall får det för insatser som rör miljövård beviljas stöd med ett schablonbelopp eller ett engångsstöd per enhet för åtaganden som handlar om att avstå från kommersiellt bruk av områden, beräknat på grundval av de merkostnader som uppstått och inkomstbortfallet.

7. Medlemsstaterna får tillämpa det förfarande som avses i artikel 49.3 för att välja ut stödmottagare om det krävs för att åtgärden ska tillämpas effektivt.

8. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

Inom ramen för denna åtgärd får inget stöd beviljas för åtaganden som omfattas av åtgärden för ekologiskt jordbruk.

9. Stöd får ges för bevarande och för hållbar användning och utveckling av genetiska resurser i jordbruket för insatser som inte omfattas av bestämmelserna i punkterna 1-8. Sådana åtaganden får uppfyllas av andra stödmottagare än de som avses i punkt 2.

10. I syfte att säkerställa att åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk definieras i enlighet med unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på

a) villkoren för åtaganden att extensifiera djurproduktionen,

▼B

b) villkoren för åtaganden att föda upp lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen eller bevara växtgenetiska resurser som hotas av genetisk utarmning samt

c) definitionen av stödberättigade insatser enligt punkt 9.

11. För att säkerställa att möjligheten till dubbelfinansiering som avses i punkt 6 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 och fastställa den beräkningsmetod som ska användas, även när det rör sig om likvärdiga åtgärder enligt artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 29

Ekologiskt jordbruk

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska, per hektar jordbruksareal, beviljas jordbrukare eller grupper av jordbrukare som frivilligt förbinder sig att övergå till eller bibehålla ekologiska odlingsmetoder enligt definitionen i förordning (EG) nr 834/2007 och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stöd ska endast beviljas åtaganden som görs utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel 1 i förordning (EU) nr 1306/2013, de relevanta kriterier och den minimiaktivitet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr DP/2013, tillämpliga minimikrav för användning av gödselmedel och växtskyddsmedel och andra tillämpliga bindande krav som fastställs i nationell rätt. Alla sådana krav ska fastställas i programmet.

3. Åtaganden inom ramen för denna åtgärd ska göras för en period om fem till sju år. Om stöd beviljas för övergång till ekologiskt jordbruk får medlemsstaterna fastställa en kortare inledande period som motsvarar övergångsperioden. Om stöd beviljas för att ett ekologiskt jordbruk ska bibehållas får medlemsstaterna i sina landsbygdsprogram föreskriva om förlängning med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats. För nya åtaganden som rör bibehållande och som följer direkt på de åtaganden som gjordes under den inledande perioden får medlemsstaterna fastställa en kortare period inom sina landsbygdsprogram.

4. Stöden ska betalas ut årligen och ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de gjorda åtagandena har gett upphov till. När så är nödvändigt får stöden också omfatta transaktionskostnader till ett värde av upp till 20 % av de bidrag som betalats ut för åtagandena. Om åtagandena görs gemensamt av en grupp av jordbrukare ska den högsta nivån vara 30 %.

Vid beräkning av de stöd som avses i första stycket ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013.

5. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

▼B

6. I syfte att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering enligt punkt 4 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa den beräkningsmetod som ska användas.

Artikel 30

Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas på årsbasis per hektar jordbruksareal eller per hektar skog i syfte att kompensera stödmottagarna för merkostnader och inkomstbortfall till följd av nackdelar i områdena i fråga, i samband med genomförandet av direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG och ramdirektivet för vatten.

Vid beräkning av stöd inom ramen för denna åtgärd ska medlemsstaterna dra av det belopp som krävs för att säkerställa att det inte förekommer dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stödet ska beviljas jordbrukare och privata skogsbrukare samt sammanslutningar av privata skogsbrukare. I vederbörligen motiverade fall kan stöd även beviljas andra markförvaltare.

3. Stöd till jordbrukare som är kopplat till direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG ska endast beviljas i samband med nackdelar som uppstår till följd av krav som går utöver vad som krävs för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artikel 94 i och bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1306/2013 och de relevanta kriterier och den miniaktivitet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013.

4. Stöd till jordbrukare som är kopplat till ramdirektivet för vatten ska endast beviljas i samband med särskilda krav

a) som införts genom ramdirektivet för vatten, är förenliga med åtgärdsprogrammen i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt för uppnående av det direktivets miljömål och som går längre än de åtgärder som krävs för att genomföra annan unionsrätt för skydd av vatten,

b) som går utöver de föreskrivna verksamhetskraven och normerna för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 och de relevanta kriterier och den minsta verksamhet som fastställs i artikel 4.1 c ii och iii i förordning (EU) nr 1307/2013.

c) som går utöver skyddsnivån i den unionsrätt som gällde när ramdirektivet för vatten antogs, i enlighet med artikel 4.9 i det direktivet, och

d) som medför stora förändringar i fråga om markanvändning och/eller stora restriktioner i fråga om jordbruksmetoder som leder till en betydande inkomstförlust.

▼B

5. De krav som avses i punkterna 3 och 4 ska anges i programmet.

6. Följande områden ska vara stödberättigande:

a) Jordbruks- och skogsområden inom Natura 2000 som utsetts enligt direktiven 92/43/EEG och 2009/147/EG.

b) Andra avgränsade naturskyddsområden med miljöbegränsningar för jordbruk eller skogar som bidrar till genomförandet av artikel 10 i direktiv 92/43/EEG under förutsättning att dessa områden, per landbygdsutvecklingsprogram, inte överskrider 5 % av de utsedda Natura 2000-områden som omfattas av programmets territoriella tillämpningsområde.

c) Jordbruksarealer som omfattas av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt enligt ramdirektivet för vatten.

7. Stödet får inte överskrida de högsta belopp som anges i bilaga II.

8. I syfte att säkerställa det inte förekommer dubbelfinansiering enligt punkt 1 andra stycket utesluts ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa den beräkningsmetod som ska användas.

Artikel 31

Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar

1. Stöd till jordbrukare i bergsområden och andra områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar ska beviljas på årsbasis per hektar jordbruksareal för att kompensera jordbrukare för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som är relaterade till begränsningarna för jordbruksproduktionen i det berörda området.

Merkostnader och inkomstbortfall ska beräknas i jämförelse med de områden som inte påverkas av naturliga eller andra särskilda begränsningar, med beaktande av stöd enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) nr 1307/2013.

Vid beräkning av extrakostnader och inkomstbortfall får medlemsstaterna i vederbörligen motiverade fall differentiera stödnivån i syfte att ta hänsyn till

— hur allvarlig den fastställda varaktiga begränsningen är som påverkar jordbrukets verksamheter,

— brukningssystemet.

2. Stöd ska beviljas jordbrukare som åtar sig att bedriva jordbruksverksamhet i de områden som utses i enlighet med artikel 32 och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. Stöden ska ligga mellan det lägsta belopp och det högsta belopp som anges i bilaga II. I väl underbyggda fall får dessa stöd höjas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.

▼B

4. Medlemsstaterna ska se till att stöden trappas ned ovanför en arealgräns per jordbruksföretag, som ska anges i programmet, utom om stödet endast täcker minimistödbeloppet per hektar och år i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga II.

När det gäller en juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer kan medlemsstaterna trappa ned stöden på nivån för medlemmarna i dessa juridiska personer eller grupper under förutsättning att

a) de enskilda medlemmarna enligt nationell rätt har rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med dem som enskilda jordbrukare som är ansvariga för jordbruksföretag har, särskilt när det gäller deras ekonomiska, sociala och skattemässiga ställning, och

b) dessa enskilda medlemmar har bidragit till att stärka jordbruksstrukturen hos de berörda juridiska personerna eller grupperna.

5. Utöver de stöd som avses i punkt 2, får medlemsstaterna bevilja stöd inom ramen för denna åtgärd under perioden 2014–2020 till stödmottagare i områden som var berättigade till stöd enligt artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005 under programperioden 2007–2013. För stödmottagare i områden som inte längre är berättigade till stöd efter en ny avgränsning enligt artikel 32.3 ska dessa stöd trappas ned under en period på högst fyra år. Den perioden ska inledas den dag då avgränsningen i enlighet med artikel 32.3 har slutförts och senast 2018. Dessa betalningar ska inledas med högst 80 % av det genomsnittsstöd som fastställs i programmet för programperioden 2007–2013 i enlighet med artikel 36 a ii i förordning (EG) nr 1698/2005 och ska upphöra senast 2020 med högst 20 %. När tillämpningen av successiv nedtrappning resulterar i att stödnivån når 25 EUR får medlemsstaten fortsätta utbetalningarna på denna nivå tills utfasningsperioden har löpt ut.

När avgränsningen är slutförd ska stödmottagare inom områden som fortfarande är stödberättigade erhålla oavkortat stöd inom ramen för denna åtgärd.

▼M1

6. Kroatien får bevilja stöd inom ramen för denna åtgärd till stödmottagare i områden som har utsetts i enlighet med artikel 32.3, även om den noggranna avvägning som avses i tredje stycket i den punkten inte har slutförts. Den noggranna avvägningen ska vara slutförd senast den 31 december 2014. Stödmottagare i områden som inte längre är berättigade till stöd efter det att den noggranna avvägningen har slutförts får inte ta emot något ytterligare stöd inom ramen för denna åtgärd.

▼B

Artikel 32

Angivande av områden med naturliga och andra särskilda begränsningar

1. Medlemsstaterna ska, på grundval av punkterna 2, 3 och 4, ange områden som är berättigade till de stöd som föreskrivs i artikel 31 i följande kategorier:

a) Bergsområden.

▼B

b) Andra områden än bergsområden med väsentliga naturliga begränsningar.

c) Andra områden som påverkas av särskilda begränsningar.

2. För att vara berättigade till stöd enligt artikel 31 ska bergsområden kännetecknas av avsevärda begränsningar när det gäller möjligheten att använda marken och en märkbar ökning av produktionskostnaden på grund av

a) att höjden över havet gör klimatförhållandena mycket svåra, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden,

b) att det på lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är för branta för användning av maskiner eller som kräver användning av mycket dyr specialutrustning, eller en kombination av dessa två faktorer, där de begränsningar som följer av dessa, betraktade var för sig, är av mindre betydelse men tillsammans innebär en likvärdig begränsning.

Områden norr om 62:a breddgraden och vissa angränsande områden ska anses vara bergsområden.

3. För att vara berättigade till stöd enligt artikel 31 ska andra områden än bergsområden anses ha väsentliga naturliga begränsningar om minst 60 % av jordbruksarealen uppfyller minst ett av de kriterier som anges i bilaga III för det angivna tröskelvärdet.

Uppfyllandet av dessa villkor ska säkerställas på lokal administrativ enhetsnivå (LAU 2-nivå) eller på en nivå som motsvarar en tydligt avgränsad lokal enhet som omfattar ett tydligt sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet.

När medlemsstaterna avgränsar de områden som omfattas av denna punkt ska de göra en noggrann avvägning, på grundval av objektiva kriterier, för att utesluta områden i vilka väsentliga naturliga begränsningar som avses i det första stycket har dokumenterats men övervunnits genom investeringar eller ekonomisk verksamhet, eller genom belägg för normal markproduktivitet, eller om produktionsmetoderna eller jordbrukssystemen har kompenserat för den inkomstförlust eller de merkostnader som avses i artikel 31.1.

4. Andra områden än de som avses i punkterna 2 och 3 ska vara berättigade till stöd enligt artikel 31 om de påverkas av särskilda begränsningar och om det är nödvändigt att markförvaltningen fortgår för att bevara eller förbättra miljön, bevara landsbygden och bibehålla potentialen för turism i området, eller för att skydda kustlinjen.

De områden som påverkas av särskilda begränsningar ska omfatta jordbruksområden inom vilka de naturliga produktionsförhållandena liknar varandra, och de får sammanlagt utgöra högst 10 % av den berörda medlemsstatens yta.

Områden kan dessutom vara stödberättigande enligt denna punkt om

— minst 60 % av jordbruksarealen uppfyller minst två av de kriterier som förtecknas i bilaga III vardera inom en marginal på högst 20 % av det angivna tröskelvärdet, eller

▼B

— minst 60 % av jordbruksarealen består av områden som uppfyller minst ett av de kriterier som förtecknas i bilaga III enligt det angivna tröskelvärdet och områden som uppfyller minst två av de kriterier som förtecknas i bilaga III vardera inom en marginal på högst 20 % av det angivna tröskelvärdet,

Uppfyllandet av dessa villkor ska säkerställas på LAU 2-nivå eller på en nivå som motsvarar en tydligt avgränsad lokal enhet som omfattar ett tydligt sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet. När medlemsstaterna avgränsar de områden som omfattas av detta stycke ska de göra en noggrann avvägning som beskrivs i artikel 32.3. De områden som anses vara stödberättigande enligt detta stycke ska beaktas vid beräkningen av den gräns på 10 % som det hänvisas till i det andra stycket.

Det första stycket ska dock inte gälla de medlemsstater vars hela territorium ansågs utgöra områden med särskilda svårigheter enligt förordningarna (EG) nr 1698/2005 respektive (EG) nr 1257/1999.

5. Medlemsstater ska till sina landsbygdsprogram foga

a) den befintliga eller ändrade avgränsningen enligt punkterna 2 och 4,

b) den nya avgränsning av de områden som avses i punkt 3.

Artikel 33

Djurens välbefinnande

1. Stöd för djurens välbefinnande inom ramen för denna åtgärd ska beviljas jordbrukare som frivilligt förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om djurens välbefinnande och som är aktiva jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

2. Stöd för djurens välbefinnande omfattar endast de åtaganden som går utöver tillämpliga bindande normer enligt avdelning VI kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 och andra tillämpliga bindande krav. Dessa tillämpliga krav ska anges i programmet.

Dessa åtaganden ska göras för en förlängningsbar period på ett till sju år.

3. Stöden ska beviljas på årsbasis och ska kompensera jordbrukare för samtliga eller delar av merkostnader och inkomstbortfall som uppstått till följd av det åtagande som gjorts. Om det är nödvändigt kan stöden också avse transaktionskostnader upp till ett värde av 20 % av de bidrag som betalats ut för de åtaganden för djurens välbefinnande som gjorts.

Stödet får uppgå till det högsta belopp som anges i bilaga II.

▼B

4. För att garantera att åtagandena om djurens välbefinnande överensstämmer med unionens övergripande politik på detta område ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 när det gäller definitionen av de områden inom vilka åtaganden om djurens välbefinnande ska innebära strängare normer för produktionsmetoder.

Artikel 34

Tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas per hektar skog till offentliga och privata skogsbrukare och andra privaträttsliga och offentliga organ och deras sammanslutningar som på frivillig basis förbinder sig att genomföra insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt skogsbruk. När det rör sig om statligt ägd skog får stöd endast beviljas om det organ som förvaltar skogen är ett privat organ eller en kommun.

För skogsbruksföretag över en viss storlek, vilken ska fastställas av medlemsstaterna i deras landsbygdsprogram, ska stöd enligt punkt 1 beviljas på villkor att det läggs fram relevant information från en skogsbruksplan eller ett likvärdigt instrument i överensstämmelse med hållbart skogsbruk, enligt den definition som fastställdes av ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa 1993.

2. Stöden ska endast omfatta de åtaganden som går utöver de tillämpliga bindande krav som fastställs i den nationella skogsbrukslagstiftningen eller annan relevant nationell rätt. Alla sådana krav ska anges i programmet.

Dessa åtaganden ska göras under en period på mellan fem och sju år. När så är nödvändigt och vederbörligen motiverat får medlemsstaterna dock besluta om en längre period i sina landsbygdsprogram för särskilda typer av åtaganden.

3. Stöden ska kompensera stödmottagarna för alla eller delar av de merkostnader och inkomstbortfall som de aktuella åtagandena har gett upphov till. När så är nödvändigt kan stöden också omfatta transaktionskostnader till ett värde av upp till 20 % av de bidrag som betalats ut för åtaganden om miljövänligt skogsbruk. Stödet får uppgå till det högsta belopp som anges i bilaga II.

I vederbörligen motiverade fall får det för insatser som rör miljöskydd beviljas stöd med ett schablonbelopp eller ett engångsstöd per enhet för åtaganden som handlar om att avstå från kommersiellt bruk av träd och skogar, beräknat på grundval av de merkostnader som uppstått och inkomstbortfall.

4. Stöd får beviljas offentliga och privata enheter för skydd och främjande av skogsgenetiska resurser för insatser som inte omfattas av punkterna 1, 2 och 3.

▼B

5. I syfte att garantera att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på de typer av insatser som ska berättiga till stöd enligt punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 35

Samarbete

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska beviljas för att främja samarbetsformer som inbegriper minst två enheter och i synnerhet

a) samarbete mellan olika aktörer inom unionens jordbruks- och skogsbrukssektorer, och i livsmedelskedjan och andra aktörer som bidrar till att landsbygdsutvecklingspolitikens mål och prioriteringar uppnås, inbegripet producentgrupper, kooperativa företag och branschorganisationer,

b) skapande av kluster och nätverk,

c) inrättande och drift av de operativa grupper, inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket, som avses i artikel 56.

2. Samarbete inom ramen för punkt 1 ska särskilt avse

a) pilotprojekt,

b) utveckling av nya produkter, metoder, processer och tekniker inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorerna,

c) samarbete som bedrivs mellan små aktörer för att utveckla gemensamma arbetsprocesser och dela anläggningar och resurser samt för utveckling och/eller marknadsföring av turismtjänster med anknytning till landsbygdsturism,

d) horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan för att inrätta och utveckla korta leveranskedjor och lokala marknader,

e) verksamheter i ett lokalt sammanhang som främjar utvecklingen av korta leveranskedjor r och lokala marknader,

f) gemensamma åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar,

g) gemensamma angreppssätt när det gäller miljöprojekt och pågående miljöarbete, inbegripet effektiv vattenförvaltning, användning av förnybar energi och bevarande av odlingslandskap,

h) horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan inom hållbart tillhandahållande av biomassa för användning i livsmedel och energiproduktion och industriprocesser,

i) genomförande, särskilt av andra grupper av offentliga och privata parter än de som definieras i artikel 32.2 b i förordning (EU) nr 1303/2013, av andra lokala utvecklingsstrategier än de som avses i artikel 2.19 i förordning (EU) nr 1303/2013 som avser en eller flera av unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling,

▼B

j) upprättande av skogsbruksplaner eller likvärdiga instrument,

k) diversifiering av verksamheterna inom jordbruket till verksamhet med anknytning till hälso- och sjukvård, social integration, jordbruk med stöd från lokalsamhället samt utbildning i fråga om miljö och livsmedel.

3. Stöd inom ramen för punkt 1 b ska endast beviljas nybildade kluster och nätverk och sådana som påbörjar en verksamhet som är ny för dem.

Stöd för insatser inom ramen för punkt 2 a och b får också beviljas enskilda aktörer i de fall denna möjlighet ges inom landsbygdsprogrammet.

4. Resultaten från pilotprojekten enligt punkt 2 a och insatser enligt punkt 2 b som genomförs av enskilda aktörer enligt punkt 3 ska spridas.

5. Följande kostnader, kopplade till de former av samarbete som avses i punkt 1, ska berättiga till stöd inom ramen för denna åtgärd:

a) Kostnaderna för studier av det berörda området och förstudier liksom för att upprätta en affärsplan, skogsbruksplan eller något likvärdigt, eller en annan lokal utvecklingsstrategi än den som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 1303/2013.

b) Kostnaderna för ledningsfunktioner i det berörda området för att göra det möjligt att genomföra ett gemensamt territoriellt projekt eller ett projekt som ska genomföras av en operativ grupp inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket i enlighet med artikel 56. För kluster kan också ingå aktiviteter för att anordna utbildning, skapa nätverk mellan medlemmarna och rekrytera nya medlemmar.

c) De löpande utgifterna för samarbetet.

d) De direkta kostnaderna för specifika projekt som är kopplade till genomförandet av en affärsplan, en miljöplan, en skogsbruksplan eller något likvärdigt, en annan lokal utvecklingsstrategi än den som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller för andra åtgärder som är inriktade på innovation, däribland provning.

e) Kostnaderna för främjande verksamhet.

6. I de fall där en affärsplan, en miljöplan, en skogsbruksplan eller något likvärdigt eller en utvecklingsstrategi genomförs får medlemsstaterna antingen bevilja stödet i form av ett totalbelopp som täcker kostnaderna för samarbete och kostnaderna för de genomförda projekten eller endast täcka kostnaderna för samarbetet och använda medel från andra åtgärder eller andra unionsfonder för genomförandet av projekten.

När stödet betalas ut som ett totalbelopp och det genomförda projektet är av en typ som omfattas av någon annan åtgärd i denna förordning ska det relevanta maximibeloppet eller den relevanta stödnivån gälla.

7. Samarbete mellan aktörer i olika regioner eller medlemsstater ska också berättiga till stöd.

▼B

8. Stöden ska vara begränsade till en period om högst sju år, med undantag för kollektiva miljöåtgärder i vederbörligen motiverade fall.

9. Samarbete inom ramen för denna åtgärd får kombineras med projekt som får stöd genom andra unionsfonder än från Ejflu inom samma territorium. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument.

10. I syfte att säkerställa att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på en ytterligare specificering av egenskaperna hos pilotprojekt, kluster, nätverk, korta leveranskedjor och lokala marknader som kommer att vara berättigade till stöd samt med avseende på villkor för att bevilja stöd till de typer av insatser som anges i punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 36

Riskhantering

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska avse

a) ekonomiska bidrag till premier för skörde-, djur- och växtförsäkringar som täcker ekonomiska förluster för jordbrukare orsakade av allvarliga klimathändelser, djur- eller växtsjukdomar, angrepp av skadegörare eller en miljöolycka,

b) ekonomiska bidrag till gemensamma fonder som används för att betala ut ekonomisk ersättning till jordbrukare som drabbats av ekonomiska förluster till följd av allvarliga klimathändelser, ett utbrott av en djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller en miljöolycka,

c) ett inkomststabiliseringsverktyg, i form av ekonomiska bidrag till gemensamma fonder, som betalar ut ersättning till jordbrukare för en kraftig inkomstminskning.

2. I denna artikel avses med *jordbrukare* en aktiv jordbrukare i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1307/2013.

3. När det gäller punkt 1 b och c avses med gemensam fond ett system som ackrediteras av medlemsstaten i enlighet med dess nationella rätt och vars anslutna jordbrukare är försäkrade via fonden varvid fonden betalar ut ersättning till dem för ekonomiska förluster till följd av allvarliga klimathändelser, utbrott av en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare eller en miljöolycka, eller för en kraftig inkomstminskning.

4. Medlemsstaterna ska se till att undvika överkompensation till följd av att denna åtgärd kombineras med andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar.

5. I syfte att säkerställa att Ejflus budgetresurser utnyttjas effektivt ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 med avseende på den kortaste respektive längsta löptiden för sådana kommersiella lån till gemensamma fonder som avses i artiklarna 38.3 b och 39.4.

▼B

Kommissionen ska lägga fram en rapport om genomförandet av denna artikel för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2018.

Artikel 37

Skörde-, djur- och växtförsäkring

1. Stöd enligt artikel 36.1 a får endast beviljas för försäkringsavtal som täcker förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare, en miljöolycka eller en åtgärd som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller en skadegörare som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, varvid det högsta och det lägsta värdet inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år.

Beräkningen av de orsakade förlusternas omfattning får anpassas efter varje produkts särdrag under tillämpning av

a) biologiska index (förlusten av biomassa) eller likvärdiga index för minskad avkastning som har fastställts på jordbruksföretagsnivå, lokal, regional eller nationell nivå, eller

b) väderindex (bland annat regnmängd och temperatur) som har fastställts på lokal, regional eller nationell nivå.

2. Allvarliga klimathändelser, utbrott av en djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller miljöolyckor måste formellt erkännas som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

Medlemsstaterna får när så är lämpligt på förhand fastställa kriterier som ska ligga till grund för ett sådant formellt erkännande.

3. När det gäller djursjukdomar får ekonomiska bidrag enligt artikel 36.1 a endast beviljas för de sjukdomar som anges i den av Världsorganisationen för djurhälsa upprättade förteckningen över djursjukdomar eller i bilagan till beslut 2009/470/EG.

4. Försäkringsutbetalningarna får som högst kompensera för de sammanlagda kostnaderna för de förluster som avses i artikel 36.1 a och får inte vara kopplade till krav på eller specificering av framtida produktionstyp eller produktionsvolym.

Medlemsstaterna får begränsa den andel av försäkringspremien som kan komma ifråga för stöd med hjälp av lämpliga tak.

▼B

5. Stödet får inte överstiga den högsta nivå som anges i bilaga II.

Artikel 38

Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, djur- och växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor

1. För att vara berättigad till stöd ska den berörda gemensamma fonden

a) vara godkänd av den behöriga myndigheten i enlighet med nationell lagstiftning,

b) ha en klar och tydlig policy i fråga om inbetalningar till och uttag från fonden,

c) ha tydliga regler om fördelning av ansvar för eventuella skulder.

2. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till och stödberättigande för jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och övervakning av efterlevnaden av dessa regler. Medlemsstaterna ska se till att det i fondarrangemangen föreskrivs sanktioner vid försummelse från jordbrukarens sida.

Sådana olyckor som omnämns i artikel 36.1 b måste formellt erkännas som sådana av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

3. Det ekonomiska bidrag som avses i artikel 36.1 b får endast avse

a) de administrativa kostnaderna för att inrätta den gemensamma fonden, fördelade över högst tre år med en gradvis minskning,

b) de belopp som betalas ut från den gemensamma fonden som ekonomisk ersättning till jordbrukare. Det ekonomiska bidraget får dessutom avse ränta på kommersiella lån som den gemensamma fonden tagit för att betala ut den ekonomiska ersättningen till jordbrukare i samband med en krissituation.

Stöd enligt artikel 36.1 b får endast beviljas för att täcka förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, en djur- eller växtsjukdom, ett angrepp av skadegörare, förluster orsakade av vilda djur eller en åtgärd som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom, en skadegörare eller en miljöolycka som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år.

Offentliga medel får inte bidra till det grundläggande kapitalet.

▼B

4. När det gäller djursjukdomar får ekonomisk ersättning inom ramen för artikel 36.1 b beviljas för sjukdomar som finns upptagna i den förteckning över djursjukdomar som upprättats av Världsorganisationen för djurhälsa eller i bilagan till rådets beslut 2009/470/EG.

5. Stödet får uppgå till den högsta stödnivå som anges i bilaga II.

Medlemsstaterna får begränsa de kostnader som kan komma ifråga för stöd genom att tillämpa

a) tak per fond,

b) lämpliga tak per enhet.

Artikel 39

Inkomststabiliserande verktyg

1. Stöd enligt artikel 36.1 c får endast beviljas i de fall där inkomstminskningen överskrider 30 % av den enskilde jordbrukarens medelårsinkomst under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och lägsta noteringen inte ska medräknas. Vid tillämpning av artikel 36.1 c ska inkomst avse summan av de intäkter jordbrukaren får från marknaden, inklusive varje form av offentligt stöd, minus insatskostnaderna. Utbetalningar från den gemensamma fonden till jordbrukare ska ersätta mindre än 70 % av den förlorade inkomsten under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd.

2. För att vara berättigad till stöd ska den berörda gemensamma fonden

a) vara godkänd av den behöriga myndigheten i enlighet med nationell rätt,

b) ha en klar och tydlig policy i fråga om inbetalningar till och uttag från fonden,

c) ha tydliga regler om fördelning av ansvar för eventuella skulder.

3. Medlemsstaterna ska fastställa regler för inrättande och förvaltning av de gemensamma fonderna, särskilt regler för beviljande av ersättning till jordbrukare i krissituationer och för förvaltning och övervakning av efterlevnaden av dessa regler. Medlemsstaterna ska se till att det i fondarrangemangen föreskrivs sanktioner vid försummelse från jordbrukarens sida.

4. De ekonomiska bidrag som avses i artikel 36.1 c får endast avse

a) de administrativa kostnaderna för att inrätta den gemensamma fonden, fördelade över högst tre år med en gradvis minskning,

b) de belopp som betalas ut från den gemensamma fonden som ekonomisk ersättning till jordbrukare. Det ekonomiska bidraget får dessutom avse ränta på kommersiella lån som den gemensamma fonden tagit för att betala ut den ekonomiska ersättningen till jordbrukare i samband med en krissituation. Offentliga medel får inte bidra till det grundläggande kapitalet.

▼B

5. Stödet får uppgå till den högsta nivå som anges i bilaga II.

Artikel 40

Finansiering av kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien

1. Stöd får beviljas de jordbrukare som kan komma i fråga för kompletterande nationellt direktstöd enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1307/2013. De villkor som anges i den artikeln ska också gälla för stöd som beviljas enligt den här artikeln.

2. Det stöd som beviljas jordbrukarna för åren 2014, 2015 och 2016 får inte överstiga mellanskillnaden mellan

a) den direktstödsnivå som gäller för Kroatien under det berörda året enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1307/2013, och

b) 45 % av den motsvarande direktstödsnivå som gäller från och med 2022.

3. Unionens bidrag till det stöd som beviljas i Kroatien enligt den här artikeln avseende åren 2014, 2015 och 2016 får inte överstiga 20 % av landets totala årliga Ejflu-tilldelning.

4. Nivån på Ejflus bidrag till de kompletterande direktstöden får inte överskrida 80 %.

Artikel 41

Regler om åtgärdernas genomförande

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om genomförandet av åtgärderna i detta avsnitt avseende följande:

a) Förfaranden för att utse myndigheter eller organ som ska erbjuda jord- och skogsbruksrådgivning eller företagslednings- eller avbytartjänster inom jordbruket samt hur stödet ska trappas ned inom ramen för den åtgärd för rådgivningstjänster som avses i artikel 15.

b) Medlemsstaternas utvärdering av hur affärsplanen fortskrider, betalningsalternativ samt regler för hur unga jordbrukare ska få tillgång till andra åtgärder inom ramen för den åtgärd för jordbruks- och affärsutveckling som avses i artikel 19.

c) Omvandling till andra enheter än dem som används i bilaga II och omräkningskurserna för djur till djurenheter inom ramen för de åtgärder som avses i artiklarna 28, 29, 33 och 34.

d) Möjligheten att använda standardantaganden om merkostnader och inkomstbortfall inom ramen för åtgärderna i artiklarna 28-31, 33 och 34 samt kriterier för hur det beräknas.

▼B

e) Beräkning av stödbeloppet när en insats är berättigad till stöd inom ramen för mer än en åtgärd.

De genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

LEADER

Artikel 42

Lokala aktionsgrupper inom Leader

1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1303/2013 får lokala aktionsgrupper också utföra ytterligare uppgifter som delegerats till dem av förvaltningsmyndigheten och/eller det utbetalande organet.

2. Lokala aktionsgrupper får begära en förskottsbetalning från det behöriga utbetalande organet om en sådan möjlighet anges i landsbygdsprogrammet. Förskottsbeloppet får inte överskrida 50 % av det offentliga stöd som avser kostnader för drift, mobilisering och inspirationsaktiviteter.

Artikel 43

Leader-startpaket

Stödet till lokal utveckling inom Leader får även omfatta ett Leader-startpaket för lokalsamhällen som inte genomförde Leader under programperioden 2007–2013. Leader-startpaketet ska bestå av stöd för kapacitetsuppbyggnad och små pilotprojekt. För stöd inom ramen för Leader-startpaketet ska det inte krävas att en strategi för lokal utveckling inom Leader lämnas in.

Artikel 44

Samarbetsverksamhet inom Leader

1. Det stöd som avses i artikel 35.1 c i förordning (EU) nr 1303/2013 ska beviljas för följande

a) Samarbetsprojekt inom en medlemsstat (interregionalt samarbete) eller samarbetsprojekt mellan områden i flera medlemsstater eller med områden i tredjeländer (transnationellt samarbete).

b) Förberedande tekniskt stöd för interregionala och transnationella samarbetsprojekt, under förutsättning att lokala aktionsgrupper kan visa att de planerar att genomföra ett konkret projekt.

2. Utöver andra lokala aktionsgrupper kan parter i en lokal aktionsgrupp inom ramen för Ejflu vara

a) en grupp av lokala offentliga och privata parter i ett landsbygdsområde som genomför en lokal utvecklingsstrategi i eller utanför unionen,

b) en grupp av lokala offentliga och privata parter i ett icke-landsbygdsområde som genomför en lokal utvecklingsstrategi.

▼B

3. I de fall där samarbetsprojekt inte väljs ut av de lokala aktionsgrupperna ska medlemsstaterna inrätta ett system för löpande inlämning av ansökningar.

De ska offentliggöra de nationella eller regionala administrativa förfarandena avseende valet av transnationella samarbetsprojekt och en förteckning över stödberättigande kostnader senast två år efter den dag då deras landsbygdsprogram godkändes.

Samarbetsprojekt ska godkännas av den behörig myndigheten senast fyra månader efter den dag då projektansökan lämnades in.

4. Medlemsstaterna ska anmäla de godkända transnationella samarbetsprojekten till kommissionen.

KAPITEL II

Allmänna bestämmelser för flera åtgärder

Artikel 45

Investeringar

1. För att investeringsinsatser ska kunna få stöd från Ejflu måste de föregås av en bedömning av den förväntade miljöpåverkan i enlighet med den specifika lagstiftningen för den typen av investeringar, i de fall investeringen troligen kommer att påverka miljön negativt.

2. Utgifter som är berättigade till stöd från Ejflu ska endast avse

a) uppförande, förvärv, inklusive leasing, eller upprustning av fast egendom,

b) inköp eller hyrköp av nya maskiner och ny utrustning upp till tillgångens marknadsvärde.

c) allmänna kostnader kopplade till utgifter som avses i leden a och b, såsom ersättning till arkitekter, ingenjörer och konsulter, ersättning för rådgivning om miljömässig och ekonomisk hållbarhet, inbegripet genomförbarhetsstudier. Förstudier ska även fortsättningsvis räknas som stödberättigande utgifter också när det, baserat på undersökningarnas resultat, inte förekommer några utgifter inom ramen för leden a och b,

d) följande immateriella investeringar: förvärv eller utveckling av programvara och förvärv av patent, licenser, upphovsrätt, varumärken,

e) kostnader för upprättande av skogsbruksplaner och motsvarande.

3. När det gäller jordbruksinvesteringar ska köp av jordbruksproduktionsrättigheter, stödrättigheter, djur, ettåriga växter och plantering av dessa inte berättiga till investeringsstöd. När det gäller återställandet av produktionspotential inom jordbruket som skadats genom naturkatastrofer eller andra katastrofer enligt artikel 18.1 b får emellertid utgifter för inköp av djur berättiga till stöd.

▼B

4. Stödmottagare inom ramen för investeringsrelaterat stöd får begära förskottsutbetalning på upp till 50 % av det offentliga stödet som hänför sig till investeringen från de behöriga utbetalande organen, om en sådan möjlighet finns angiven i landsbygdsprogrammet.

5. Kompletterande rörelsekapital med koppling till nya investeringar inom jordbruks- och skogsbrukssektorn som erhåller Ejflu-stöd genom ett finansieringsinstrument som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1303/2013, får utgöra stödberättigande utgifter. Sådana stödberättigande utgifter får inte överstiga 30 % av totalbeloppet för investeringens stödberättigande utgifter, Den relevanta begäran ska vara vederbörligen motiverad.

6. Kommissionen ska, för att ta hänsyn till särdrag som avser särskilda typer av investeringar, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa villkoren för att andra kostnader förknippade med leasingavtal och begagnad utrustning ska kunna betraktas som stödberättigande utgifter och för att närmare ange de olika typer av infrastruktur för förnybar energi som ska vara stödberättigande.

Artikel 46

Investeringar i bevattning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45 i denna förordning, när det gäller bevattning inom en ny eller befintlig bevattnad areal är det endast investeringar som uppfyller villkoren i den här artikeln som ska anses vara stödberättigande.

2. En förvaltningsplan för avrinningsområden i enlighet med villkoren i ramdirektivet för vatten ska ha anmälts till kommissionen för hela det område där investeringen är tänkt att äga rum samt i eventuella andra områden där miljön kan påverkas av investeringen. De åtgärder som får verkan inom ramen för förvaltningsplanen för avrinningsområdet i enlighet med artikel 11 i ramdirektivet för vatten och som är av relevans för jordbrukssektorn ska ha angetts i det tillämpliga åtgärdsprogrammet.

3. Vattenmätare som gör det möjligt att mäta vattenanvändningen för den investering som får stöd ska finnas eller installeras som en del av investeringen.

4. En investering i förbättring av en befintlig bevattningsanläggning eller en beståndsdel av en bevattningsinfrastruktur ska anses vara stödberättigande endast om den enligt en förhandsbedömning potentiellt kan ge en vattenbesparing på minst 5–25 % beroende på de tekniska parametrarna för den befintliga anläggningen eller infrastrukturen.

Om investeringen påverkar grund- eller ytvattenförekomster som i förvaltningsplanen för det berörda avrinningsområdet bedömts inte nå god status på grund av vattenmängden

a) ska investeringen säkerställa en faktisk, till investeringen hänförbar, minskning av vattenanvändningen på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som investeringen gör möjlig,

▼B

b) ska den, när det gäller ett enskilt jordbruksföretag, också leda till en minskning av jordbruksföretagets samlade vattenanvändning på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som investeringen gör möjlig. I jordbruksföretagets samlade vattenanvändning ska inräknas vatten som sålts av jordbruksföretaget.

Inga av villkoren i punkt 4 ska vara tillämpliga på en investering i en befintlig anläggning som endast påverkar energieffektivitet eller på en investering i inrättande av en reservoar eller på en investering som avser vattenåtervinning och som inte påverkar en grund- eller ytvattenförekomst.

5. En investering som medför en nettoutvidgning av den bevattnade arealen som påverkar en viss grund- eller ytvattenförekomst ska endast anses vara stödberättigande om

a) vattenförekomsten har i förvaltningsplanen för avrinningsområdet inte bedömts nå god status på grund av vattenmängden, och

b) en miljöanalys visar att investeringen inte kommer att ha någon avsevärd negativ miljöpåverkan; en sådan miljökonsekvensanalys ska antingen genomföras av eller godkännas av den behöriga myndigheten och får även avse grupper av jordbruksföretag.

Arealer som inte är bevattnade men där en bevattningsanläggning var i drift nyligen och som ska fastställas och motiveras i programmet, får betraktas som bevattnade arealer när det gäller att fastställa nettoutvidgningen av den bevattnade arealen.

6. Genom undantag från punkt 5 a får en investering som medför en nettoutvidgning av ett jordbruksföretags bevattningsareal ändå anses vara stödberättigande om

a) den kombineras med en investering i en befintlig bevattningsanläggning eller beståndsdel av en bevattningsinfrastruktur som enligt en förhandsbedömning potentiellt kan ge en vattenbesparing på minst 5–25 % beroende på de tekniska parametrarna för den befintliga anläggningen eller infrastrukturen och

b) investeringen ger en faktisk minskning av vattenanvändningen, hänförbar till investeringen som helhet, på minst 50 % av den potentiella vattenbesparing som möjliggörs av investeringen i den befintliga bevattningsanläggningen eller infrastrukturbeståndsdelen.

Undantagsvis ska dessutom villkoret i punkt 5 a inte tillämpas på investeringar i inrättande av en ny bevattningsanläggning med vatten från en befintlig reservoar som godkänts av de behöriga myndigheterna före den 31 oktober 2013 om följande villkor är uppfyllda:

— Reservoaren i fråga identifieras i den relevanta förvaltningsplanen för avrinningsområdet och är underkastad de kontrollkrav som anges i artikel 11.3 e i ramdirektivet för vatten.

— Den 31 oktober 2013 gällde antingen en högsta gräns för de totala uttagen från reservoaren eller ett krav på minsta flödesnivå i vattenförekomster som påverkas av reservoaren.

▼B

— Denna högsta gräns eller detta krav på minsta flödesnivå överensstämmer med villkoren i artikel 4 i ramdirektivet för vatten.

— Investeringen i fråga leder inte till uttag som överstiger den högsta gräns som gällde den 31 oktober 2013 och leder inte heller till en minskning av flödesnivå i de vattenförekomster som påverkas som innebär att den miniminivå som gällde den 31 oktober 2013 underskrids.

Artikel 47

Regler för arealbaserade stöd

1. Antalet hektar som är föremål för ett åtagande enligt artiklarna 28, 29 och 34 får variera från år till år om

a) en sådan möjlighet anges i landsbygdsprogrammet,

b) åtagandet i fråga inte gäller för fasta skiften, och

c) man inte äventyrar möjligheten att uppnå syftet med åtagandet.

2. När hela eller delar av den mark som berörs av åtagandet eller när hela jordbruksföretaget överförs till en annan person under giltighetstiden för åtagandet, får åtagandet eller en del av det som motsvarar den överförda marken övertas av denna andra person för återstoden av perioden eller kan upphöra att gälla, och återbetalning ska inte krävas för den period under vilken åtagandet gällde.

3. Om en stödmottagare inte kan fortsätta att fullgöra sina åtaganden eftersom jordbruksföretaget eller en del av jordbruksföretaget omarronderats eller genomgår offentliga arronderingsåtgärder eller arronderingsåtgärder som godkänts av behöriga offentliga myndigheter ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att åtagandena ska kunna anpassas till jordbruksföretagets nya situation. Om en sådan anpassning visar sig vara omöjlig ska åtagandet upphöra att gälla och återbetalning ska inte krävas för den period för vilken åtagandet gällde.

4. Återbetalning av det stöd som mottagits ska inte krävas i fall av force majeure eller sådana exceptionella omständigheter som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Punkt 2, när det gäller överföring av hela jordbruksföretaget, och punkt 4 ska även gälla för åtaganden enligt artikel 33.

6. Kommissionen ska, för att säkerställa ett effektivt genomförande av arealrelaterade åtgärder och skydda unionens finansiella intressen, ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 83 för att fastställa de villkor som ska tillämpas på omvandling eller justering av åtaganden inom ramen för de åtgärder som anges i artiklarna 28, 29, 33 och 34 och närmare fastställa andra situationer vid vilka återbetalning av stödet inte ska krävas.

▼B

Artikel 48

Översynsklausul

En översynsklausul ska införas för insatser som görs i enlighet med artiklarna 28, 29, 33 och 34 för att säkerställa att de anpassas vid ändringar av de tillämpliga bindande normer, krav eller skyldigheter som avses i dessa artiklar och som åtagandena måste gå utöver. Den översynsklausulen ska även omfatta justeringar som görs för att förhindra dubbelfinansiering av de metoder som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1307/2013, om de metoderna ändras.

Insatser som görs i enlighet med artiklarna 28, 29, 33 och 34 och som sträcker sig längre än den aktuella programperioden ska innehålla en översynsklausul för att de ska kunna anpassas till den efterföljande programperiodens rättsliga ram.

Om stödmottagaren inte godtar en sådan anpassning ska åtagandet upphöra att gälla och återbetalning ska inte krävas för den period under vilken åtagandet gällde.

Artikel 49

Urval av insatser

1. Förvaltningsmyndigheten för landsbygdsprogrammet ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 34.3 d i förordning (EU) nr 1303/2013, efter samråd med övervakningskommittén fastställa urvalskriterier för insatser. Syftet med urvalskriterierna ska vara att säkerställa likabehandling av sökande, bättre användning av ekonomiska resurser och inriktning av åtgärderna mot unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling. Vid fastställandet och tillämpningen av urvalskriterierna ska proportionalitetsprincipen beaktas när det gäller insatsens omfattning.

2. Den myndighet i medlemsstaten som ansvarar för att välja ut insatser ska, med undantag för insatser enligt artiklarna 28–31, 33–34 och 36–39, säkerställa att insatserna väljs ut i enlighet med de urvalskriterier som avses i punkt 1 och enligt ett öppet och väldokumenterat förfarande.

3. Om det anses lämpligt kan stödmottagarna väljas ut genom inbjudningar att lämna förslag, med tillämpning av kriterier för ekonomisk och miljömässig effektivitet.

Artikel 50

Definition av landsbygd

Vid tillämpning av denna förordning ska förvaltningsmyndigheten definiera landsbygd på programnivå. Medlemsstaterna får fastställa en sådan definition för en åtgärd eller typ av insats om så är vederbörligen motiverat.

▼B

KAPITEL III

Tekniskt stöd och inrättande av nätverk

Artikel 51

Finansiering av tekniskt stöd

1. I enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013 får Ejflu använda upp till 0,25 % av sitt årliga anslag för att finansiera de uppgifter som avses i artikel 58 i förordning (EU) nr 1303/2013, inbegripet kostnaderna för att inrätta och driva det europeiska nätverk för landsbygdsutveckling som avses i artikel 52 och det nätverk för det europeiska innovationspartnerskapet som avses i artikel 53 på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning.

Ejflu får också finansiera de åtgärder som föreskrivs i artikel 41.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ([1]) när det gäller beteckningar och symboler i unionens kvalitetssystem.

Dessa åtgärder ska genomföras i enlighet med artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([2]) och alla övriga bestämmelser i den förordningen och i dess genomförandebestämmelser som gäller för denna typ av genomförande av budgeten.

2. På medlemsstaternas initiativ får upp till 4 % av det totala beloppet för varje landsbygdsprogram avsättas för de uppgifter som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 1303/2013 samt kostnader för förberedande arbete för avgränsning av områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar som avses i artikel 32.

Kostnader som rör det attesterande organ som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska inte vara stödberättigande enligt denna punkt.

Inom den gränsen på 4 % ska ett visst belopp öronmärkas för att inrätta och driva det nationella landsbygdsnätverk som avses i artikel 54.

3. Om landsbygdsprogrammen omfattar både mindre utvecklade regioner och andra regioner får nivån på det Ejflu-bidrag för tekniskt bistånd som avses i artikel 59.3 fastställas med hänsyn till den antalsmässigt dominerande typen av regioner i programmet.

Artikel 52

Europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling

1. I enlighet med artikel 51.1 ska ett europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling inrättas för nätverkssamarbete mellan nationella nätverk, organisationer och förvaltningar som är verksamma på området landsbygdsutveckling på unionsnivå.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

2. Nätverksamarbetet genom europeiska nätverket för landsbygdsutveckling ska ha som mål att

a) öka deltagandet av alla intressenter, särskilt jord- och skogsbruksintressenter och andra landsbygdsaktörer, i landsbygdsutvecklingens genomförande,

b) förbättra landsbygdsprogrammens kvalitet,

c) spela en roll när det gäller att informera den bredare allmänheten om fördelarna med landsbygdsutvecklingspolitiken,

d) stödja utvärderingen av landsbygdsprogrammen.

3. Nätverket ska ha följande uppgifter:

a) Att samla in, analysera och sprida information om åtgärder som görs inom landsbygdsutvecklingen.

b) Att ge stöd angående utvärderingsprocesser, datainsamling och datahantering.

c) Att på unionsnivå samla in, konsolidera och sprida god praxis för landsbygdsutveckling, bl.a. när det gäller utvärderingsmetoder och utvärderingsverktyg.

d) Att inrätta och driva temagrupper och/eller workshoppar i syfte att underlätta utbyte av sakkunskap och stödja genomförandet, övervakningen och vidareutvecklingen av landsbygdsutvecklingspolitiken.

e) Att tillhandahålla information om händelseutvecklingen på landsbygden i unionen och tredjeland.

f) Att arrangera möten och seminarier på unionsnivå för personer som är aktivt involverade i landsbygdsutvecklingen.

g) Att stödja nationella nätverk och initiativ till transnationellt samarbete och utbyte av erfarenheter som rör åtgärder på området landsbygdsutveckling med nätverk i tredjeland.

h) Att specifikt för lokala aktionsgrupper

i) skapa synergier med de verksamheter som respektive nätverk bedriver på nationell eller regional nivå eller bådadera med avseende på kapacitetsbyggande åtgärder och erfarenhetsutbyte, och

ii) samarbeta med organen för nätverksskapande och tekniskt stöd för lokal utveckling som inrättats genom Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden när det gäller deras lokala utvecklingsverksamhet och transnationella samarbete.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den organisatoriska strukturen och driften av Europeiska nätverket för landsbygdsutveckling. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

▼B

Artikel 53

Nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet

1. Ett nätverk ska inrättas för att stödja det europeiska innovationspartnerskap för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket som avses i artikel 55, i enlighet med artikel 51.1. Det ska möjliggöra nätverksarbete mellan operativa grupper, rådgivande tjänster och forskare.

2. Detta nätverk ska ha följande mål:

a) Att underlätta utbytet av sakkunskap och god praxis.

b) Att inrätta en dialog mellan jordbrukare och forskarsamhället och verka för att alla andra intressenter ska inbegripas i kunskapsutbytet.

3. Nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet ska ha följande uppgifter:

a) Att tillhandahålla en help-desk och sprida information till nyckelaktörer om det europeiska innovationspartnerskapet.

b) Att främja inrättandet av operativa grupper och informera om de möjligheter som unionspolitiken ger.

c) Att underlätta inrättandet av klusterinitiativ och pilot- eller demonstrationsprojekt som bland annat får gälla följande frågor:

i) Ökad produktivitet, ekonomisk livskraft, hållbarhet, produktion och resurseffektivitet inom jordbruket.

ii) Innovation till stöd för den bio-baserade ekonomin.

iii) Biologisk mångfald, ekosystemtjänster, markfunktionalitet och hållbar vattenförvaltning.

iv) Innovativa produkter och tjänster för den integrerade försörjningskedjan.

v) Skapandet av nya produkt- och marknadsmöjligheter för primärproducenter.

vi) Livsmedelskvalitet, livsmedelssäkerhet och hälsosam kost.

vii) Reducering av förlusterna efter skörd och matsvinn.

d) Att samla in och sprida information inom det europeiska innovationspartnerskapets område, inklusive forskningsresultat och ny teknik av betydelse för innovation och kunskapsutbyte samt utbyte på innovationsområdet med tredjeländer.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den organisatoriska strukturen och driften av nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

▼B

Artikel 54

Nationella landsbygdsnätverk

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett nationellt landsbygdsnätverk i vilket de organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen ska samlas. Det partnerskap som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska också ingå i det nationella landsbygdsnätverket.

Medlemsstater med regionala program får för godkännande lägga fram ett särskilt program för att inrätta och driva det nationella landsbygdsnätverket.

2. Nätverksarbete inom det nationella landsbygdsnätverket ska ha som mål att

a) öka intressenternas deltagande i landsbygdsutvecklingens genomförande,

b) förbättra kvaliteten på genomförandet av landsbygdsprogrammen,

c) informera den bredare allmänheten och potentiella stödmottagare om landsbygdsutvecklingspolitiken och finansieringsmöjligheter,

d) främja innovation inom jordbruket, livsmedelsproduktionen och skogsbruket samt på landsbygden.

3. Ejflu-stöd enligt artikel 51.3 ska användas

a) för de strukturer som krävs för att driva nätverket,

b) för att utarbeta och genomföra en handlingsplan som ska omfatta åtminstone följande:

i) Aktiviteter som rör insamling av projektexempel från alla prioriteringar för landsbygdsprogrammen.

ii) Aktiviteter som rör underlättande av tematiskt och analytiskt utbyte mellan intressenter inom landsbygdsutvecklingen, delande och spridning av resultat.

iii) Aktiviteter som rör tillhandahållande av kompetensutveckling och nätverksverksamhet för lokala aktionsgrupper och i synnerhet tekniskt stöd för interregionalt och transnationellt samarbete, underlättande av samarbete mellan lokala aktionsgrupper och sökande efter parter för den åtgärd som avses i artikel 35.

iv) Aktiviteter som rör tillhandahållande av nätverksverksamhet för rådgivare och innovationsstödjande tjänster.

v) Aktiviteter som rör delande och spridning av övervaknings- och utvärderingsresultaten.

vi) En kommunikationsplan som inbegriper publicitet och information när det gäller landsbygdsprogrammet, i samförstånd med förvaltningsmyndigheterna, samt informations- och kommunikationsverksamhet avsedd för en bredare allmänhet.

vii) Aktiviteter som rör deltagande i och bidragande till verksamheten inom europeiska nätverket för landsbygdsutveckling.

▼B

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för att inrätta och driva nationella landsbygdsnätverk och för att fastställa innehållet i de särskilda program som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

AVDELNING IV

DET EUROPEISKA INNOVATIONSPARTNERSKAPET FÖR PRODUKTIVITET OCH HÅLLBARHET INOM JORDBRUKET

Artikel 55

Mål

1. Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket ska

a) främja en resurseffektiv, ekonomiskt livskraftig, produktiv, konkurrenskraftig, klimatvänlig och klimattålig jordbruks- och skogsbrukssektor med låga utsläpp, som arbetar mot hållbara produktionssystem i jordbruket och som fungerar i harmoni med de väsentliga naturresurser som jord- och skogsbruket är beroende av,

b) bidra till en stabil och hållbar tillgång på livsmedel, foder och biomaterial, inklusive befintliga och nya typer,

c) förbättra processerna för att bevara miljön, göra anpassningar till och begränsa klimatförändringar,

d) slå broar mellan forskningsrön och teknik från spetsvetenskap och jordbrukare, skogsförvaltare, landsbygdssamhällen, företag, icke-statliga organisationer och rådgivningstjänster.

2. Det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket ska sträva efter att uppnå sina mål genom att

a) skapa mervärde genom att skapa bättre kopplingar mellan forskning och jordbruksmetoder och genom att främja en mer omfattande användning av tillgängliga innovationsåtgärder,

b) främja ett snabbare och mer omfattande införlivande av innovativa lösningar till praktiska metoder, och

c) informera vetenskapssamhället om vilka forskningsbehov som finns när det gäller dagens jordbruksmetoder.

3. Ejflu ska bidra till målen för det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket genom att, i enlighet med artikel 35, stödja det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper som avses i artikel 56, och nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet som avses i artikel 53.

Artikel 56

Operativa grupper

1. Det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper ska utgöra en del av det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket. De ska inrättas av berörda aktörer som jordbrukare, forskare, rådgivare och företag som verkar inom jordbruks- och livsmedelssektorn och som är relevanta för att uppnå målen för det europeiska innovationspartnerskapet.

▼B

2. Dessa operativa grupper ska upprätta interna förfaranden som säkerställer att deras verksamhet och beslutsfattande bedrivs på ett öppet och transparent sätt och att intressekonflikter undviks.

3. Medlemsstaterna ska inom ramen för sina program besluta i vilken utsträckning de ska ge stöd till de operativa grupperna.

Artikel 57

De operativa gruppernas uppgifter

1. Det europeiska innovationspartnerskapets operativa grupper ska utarbeta en plan som innehåller följande:

a) En beskrivning av det innovativa projekt som ska utvecklas, testas, anpassas eller genomföras.

b) En beskrivning av de förväntade resultaten och bidraget till det europeiska innovationspartnerskapets mål att förbättra produktiviteten och den hållbara resursanvändningen.

2. Vid genomförandet av de innovativa projekten ska de operativa grupperna

a) fatta beslut om utformningen och genomförandet av innovativa åtgärder, och

b) genomföra innovativa åtgärder genom åtgärder som finansieras av landsbygdsprogrammen.

3. De operativa grupperna ska sprida resultaten av sitt projekt, särskilt via nätverket för det europeiska innovationspartnerskapet.

AVDELNING V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 58

Resurser och resursfördelning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 i den här artikeln ska det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 vara 84 936 miljoner EUR i 2011 års priser, i enlighet med den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020.

2. Av de resurser som anges i punkt 1 ska 0,25 % användas för kommissionens tekniska stöd enligt artikel 51.1.

3. Med tanke på programplaneringen och budgeteringen i unionens allmänna budget ska beloppen i punkt 1 indexregleras med 2 % per år.

4. Fördelningen per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag med det belopp som avses i punkt 2, fastställs i bilaga I.

▼B

5. Medel som en medlemsstat har överfört inom ramen för artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska dras av från de belopp som i enlighet med punkt 4 anslagits för medlemsstaten.

▼M1

6. De medel som överförts till Ejflu med tillämpning av artikel 136a.1 i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 och de medel som överförts till Ejflu med tillämpning av artiklarna 10b, 136 och 136b i förordning (EG) nr 73/2009 för kalenderåren 2013 och 2014 ska också ingå i den fördelning per år som avses i punkt 4 i den här artikeln.

▼B

7. För att ta hänsyn till utvecklingen vad avser den årliga fördelning som avses i punkt 4, inbegripet de överföringar som avses i punkterna 5 och 6, för att göra tekniska anpassningar utan att förändra de övergripande anslagen eller för att ta hänsyn till andra ändringar som föreskrivs i en lagstiftningsakt efter denna förordnings antagande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att se över de tak som fastställs i bilaga I.

8. När det gäller tilldelning av den resultatreserv som avses i artikel 22.3 och 22.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål som samlats in i enlighet med artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013 för Ejflu läggas till de belopp som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 1303/2013. Dessa tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål ska fördelas mellan medlemsstaterna i proportion till deras andel av det totala stödbeloppet från Ejflu.

Artikel 59

Bidrag från fonden

1. När ett landsbygdsprogram godkänns ska det högsta bidraget från Ejflu till programmet anges i beslutet. I tillämpliga fall ska även anslagen till mindre utvecklade regioner tydligt anges i beslutet.

2. Bidraget från Ejflu ska beräknas på grundval av de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. Landsbygdsprogrammen ska fastställa en enda Ejflu-bidragsnivå för samtliga åtgärder. I tillämpliga fall ska en separat Ejflu-bidragsnivå fastställas för mindre utvecklade regioner, de yttersta randområdena och de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 samt för övergångsregioner. Den högsta Ejflu-bidragsnivån ska vara

a) 85 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de mindre utvecklade regionerna, i de yttersta randområdena och på de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93,

b) 75 % av de stödberättigande offentliga utgifterna för alla regioner vars BNP per capita för perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av den genomsnittliga BNP för EU-27,

▼B

c) 63 % av de stödberättigande offentliga utgifterna för andra övergångsregioner än dem som avses i led b i denna punkt,

d) 53 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i övriga regioner.

Den lägsta Ejflu-bidragsnivån ska vara 20 %.

4. Genom undantag från punkt 3 ska det högsta Ejflu-bidraget vara

a) 80 % för de åtgärder som avses i artiklarna 14, 27 och 35, för den lokala utveckling inom Leader som avses i artikel 32 i förordning (EU) nr 1303/2013 och för insatser enligt artikel 19.1 a i. Denna procentsats får höjas till högst 90 % för programmen avseende mindre utvecklade regioner, de yttersta randområdena, de mindre Egeiska öarna i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2019/93 samt de övergångsregioner som avses i punkt 3 b och c,

b) 75 % för insatser som bidrar till miljömålen och målen för begränsning av och anpassning till klimatförändringar enligt artiklarna 17, 21.1 a och b, 28, 29, 30, 31 och 34,

c) 100 % för unionsfinansieringsinstrument enligt artikel 38.1 a i förordning (EU) nr 1303/2013,

d) den bidragsnivå som gäller för åtgärden i fråga, ökad med ytterligare 10 procentenheter för bidrag till finansieringsinstrument enligt artikel 38.1 b i förordning (EU) nr 1303/2013.

e) 100 % för insatser som erhåller finansiering genom medel som överförs till Ejflu genom tillämpning av artiklarna 7.2 och 14.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

▼M1

f) 100 % för ett belopp på 100 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Irland, för ett belopp på 500 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Portugal, och för ett belopp på 7 miljoner EUR, i 2011 års priser, tilldelat Cypern, på villkor att de medlemsstaterna får ekonomiskt bistånd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget den 1 januari 2014 eller därefter, till och med 2016 när tillämpningen av denna bestämmelse ska omprövas.

▼B

g) För medlemsstater som den 1 januari 2014 eller därefter får ekonomiskt bistånd i enlighet med artiklarna 136 och 143 i EUF-fördraget får den Ejflu-bidragsnivå som följer av tillämpningen av artikel 24.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 ökas ytterligare med högst ytterligare tio procentenheter, upp till maximalt 95 %, för utgifter som ska betalas av dessa medlemsstater under de första två åren av genomförandet av programmet för landsbygdsutveckling. Den Ejflu-bidragsnivå som skulle vara tillämplig i avsaknad av detta undantag ska emellertid respekteras för de totala offentliga utgifterna under programperioden.

5. Minst 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska reserveras för Leader.

▼B

6. Minst 30 % av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska avsättas för åtgärder enligt följande artiklar: artikel 17 för investeringar med koppling till miljö och klimat, artiklarna 21, 28, 29 och 30, med undantag för stöd med koppling till ramdirektivet för vatten, och artiklarna 31, 32 och 34.

Första stycket ska inte tillämpas på de yttersta randområdena eller medlemsstaternas utomeuropeiska territorier.

7. Om en medlemsstat lämnar in både ett nationellt program och en uppsättning regionala program, ska punkterna 5 och 6 inte tillämpas på det nationella programmet. Ejflu-bidraget till det nationella programmet ska beaktas vid beräkningen av den procentsats som avses i punkterna 5 och 6 för varje regionalt program, i förhållande till det regionala programmets andel av det nationella anslaget.

8. Utgifter som medfinansieras av Ejflu får inte medfinansieras genom ett bidrag från strukturfonderna, Sammanhållningsfonden eller något annat av unionens finansieringsinstrument.

9. Om offentliga utgifter används för stöd till företag ska gränserna för statligt stöd gälla, såvida inget annat sägs i denna förordning.

Artikel 60

Utgifters stödberättigande

1. Genom undantag från artikel 65.9 i förordning (EU) nr 1303/2013 får det i landsbygdsprogrammen, i händelse av nödåtgärder på grund av naturkatastrofer, fastställas att utgifter som beror på programändringar kan berättiga till stöd från och med den dag då naturkatastrofen inträffade.

2. Utgifter får endast berättiga till ett bidrag från Ejflu om de avser sådana insatser som beslutats av programmets förvaltningsmyndighet, eller under dess ansvar, i enlighet med de urvalskriterier som avses i artikel 49.

När det gäller investeringsinsatser inom ramen för åtgärder enligt artikel 42 i EUF-fördraget ska endast utgifter som har uppstått efter det att en ansökan har lämnats in till den behöriga myndigheten anses vara stödberättigande, med undantag för de allmänna kostnader som anges i artikel 45.2 c.

Medlemsstaterna kan i sina program ange att endast utgifter som uppkommit efter det att stödansökan godkänts av den behöriga myndigheten ska berättiga till stöd.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla artikel 51.1 och 51.2.

4. Stödmottagarna ska styrka sina utgifter med fakturor och handlingar som visar att betalningarna gjorts. Om detta inte kan göras ska utgifterna styrkas med handlingar med likvärdigt bevisvärde, med undantag för stödformer inom ramen för artikel 67.1 b, c och d i förordning (EU) nr 1303/2013.

▼B

Artikel 61

Stödberättigande utgifter

1. I de fall där löpande utgifter omfattas av stöd enligt denna förordning ska följande typer av kostnader vara stödberättigande:

a) Driftkostnader.

b) Personalkostnader.

c) Utbildningskostnader.

d) Kostnader kopplade till pr-verksamhet.

e) Finansiella kostnader.

f) Kostnader kopplade till nätverksbyggande.

2. Studier ska endast vara stödberättigande utgifter i de fall där de är kopplade till en särskild insats inom programmet eller till särskilda syften och mål inom programmet.

3. Naturabidrag i form av tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbeten, varor, tjänster, mark och fastigheter för vilka ingen kontantbetalning som kan styrkas av fakturor eller handlingar med likvärdigt bevisvärde har gjorts kan berättiga till stöd förutsatt att villkoren i artikel 69 i förordning (EU) nr 1303/2013 är uppfyllda.

Artikel 62

Åtgärdernas verifierbarhet och kontrollerbarhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla landsbygdsutvecklingsåtgärder de har för avsikt att genomföra kan verifieras och kontrolleras. I detta syfte ska förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet för varje landsbygdsprogram på förhand bedöma om de åtgärder som ska ingå i landsbygdsprogrammet kan kontrolleras och verifieras. Förvaltningsmyndigheten och det utbetalande organet ska även under landsbygdsprogrammets genomförande följa upp om åtgärderna kan verifieras och kontrolleras. Vid förhandsbedömningen och uppföljningen under genomförandeperioden ska hänsyn tas till kontrollresultaten från den föregående och den innevarande programperioden. Om utvärderingen visar att åtgärderna inte kan verifieras och kontrolleras ska de justeras i enlighet med detta.

2. I de fall där stödet beviljas utifrån standardkostnader eller merkostnader och inkomstbortfall ska medlemsstaterna säkerställa att de relevanta beräkningarna är tillräckliga och riktiga och fastställda i förväg på grundval av en rättvis, rimlig och verifierbar beräkning. I detta syfte ska ett organ, som är funktionellt oberoende av de myndigheter som ansvarar för programmets genomförande och som besitter lämplig sakkunskap, göra beräkningarna eller bekräfta att beräkningarna är tillräckliga och riktiga. Landsbygdsprogrammet ska innehålla en förklaring som bekräftar att beräkningarna är tillräckliga och riktiga.

▼B

Artikel 63

Förskott

1. Förskottsutbetalningar kan göras under förutsättning att det lämnas en bankgaranti eller likvärdig garanti som motsvarar 100 % av förskottsbeloppet. När det gäller offentliga stödmottagare ska förskott betalas ut till kommuner, regionala myndigheter och deras sammanslutningar samt till offentligrättsliga organ.

Ett instrument som en offentlig myndighet lämnar som garanti ska anses vara likvärdigt med den garanti som avses i första stycket om myndigheten åtar sig att betala det belopp som täcks av garantin i det fall rätten till förskottsbeloppet inte har fastställts.

2. Garantin får frisläppas när det behöriga utbetalande organet fastställer att de faktiska utgifter som motsvarar det offentliga bidrag som är knutet till insatsen överskrider förskottet.

AVDELNING VI

FÖRVALTNING, KONTROLL OCH OFFENTLIGGÖRANDE

Artikel 64

Kommissionens ansvar

Inom ramen för delad förvaltning och sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artikel 317 i EUF-fördraget ska kommissionen vidta de åtgärder och genomföra de kontroller som föreskrivs i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 65

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna ska anta alla lagar och andra författningar i enlighet med artikel 58.1 i förordning (EU) nr 1306/2013. för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas på ett effektivt sätt.

2. Medlemsstaterna ska för varje landsbygdsprogram utse följande myndigheter:

a) En förvaltningsmyndighet, som kan vara antingen ett offentligt eller privat organ som är verksamt på nationell eller regional nivå eller medlemsstaten själv när denna utför den uppgiften, som ska ha till uppgift att förvalta programmet i fråga.

b) Ett godkänt utbetalande organ i den mening som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 1306/2013.

c) Ett attesterande organ i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013.

▼B

3. Medlemsstaten ska för varje landsbygdsprogram se till att ett relevant förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats på ett sätt som säkerställer en klar fördelning och ett klart åtskiljande av funktionerna mellan förvaltningsmyndigheten och övriga organ. Medlemsstaterna ska ansvara för att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

4. Medlemsstaterna ska tydligt definiera vilka uppgifter som åligger förvaltningsmyndigheten, det utbetalande organet och de lokala aktionsgrupperna inom Leader när det gäller tillämpning av stödberättigande- och urvalskriterier och förfarandet för urval av projekt.

Artikel 66

Förvaltningsmyndighet

1. Förvaltningsmyndigheten ska ansvara för att programmet förvaltas och genomförs på ett effektivt, ändamålsenligt och korrekt sätt, vilket i synnerhet innebär att myndigheten

a) ska se till att det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system för att registrera, underhålla, hantera och rapportera sådana statistiska uppgifter om programmet och dess genomförande som krävs för övervakningen och utvärderingen och, i synnerhet, uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet i förhållande till de uppsatta målen och prioriteringarna,

b) senast den 31 januari och den 31 oktober varje år under programmets löptid ska förse kommissionen med relevanta indikatoruppgifter om de insatser som valts ut för finansiering, inbegripet information om utfall och finansiella indikatorer,

c) ska se till att stödmottagarna och andra organ som är involverade i genomförandet av insatserna

   i) är informerade om de skyldigheter som det beviljade stödet medför och att de använder antingen ett separat bokföringssystem eller en adekvat redovisningskod för alla transaktioner som avser insatsen,

   ii) känner till kraven i fråga om att lämna uppgifter till förvaltningsmyndigheten och att registrera utfall och resultat,

d) ska säkerställa att den förhandsutvärdering som avses i artikel 55 i förordning (EU) nr 1303/2013 överensstämmer med utvärderings- och övervakningssystemet samt godkänna och överlämna den till kommissionen,

e) ska säkerställa att den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013 har utarbetats, att den utvärdering i efterhand av programmet som avses i artikel 57 i förordning (EU) nr 1303/2013 görs inom de tidsfrister som fastställs i den förordningen och att sådana utvärderingar görs i enlighet med övervaknings- och utvärderingssystemet och skicka in dem till övervakningskommittén och kommissionen,

f) ska förse övervakningskommittén med de uppgifter och de handlingar som behövs för att övervaka programmets genomförande i förhållande till de specifika målen och prioriteringarna,

▼B

g) ska utarbeta en årsrapport som inbegriper sammanfattande övervakningstabeller och, efter övervakningskommitténs godkännande, skicka in den till kommissionen,

h) ska se till att det utbetalande organet får all nödvändig information, särskilt om förfaranden och eventuella kontroller i samband med de insatser som valts ut för finansiering, innan utbetalningar godkänns,

i) ska se till att programmet ges offentlighet, bland annat via det nationella landsbygdsnätverket, genom att potentiella stödmottagare, branschorganisationer, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, organ som arbetar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män samt berörda icke-statliga organisationer, däribland miljöorganisationer, får information om de möjligheter som programmet ger och om reglerna för att få stöd via programmet, samt informera stödmottagare om unionens bidrag och allmänheten om den roll som unionen spelar i programmet.

2. Medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten får utse en eller flera mellanhänder, såsom lokala myndigheter, regionala utvecklingsorgan eller icke-statliga organisationer, för förvaltning och genomförande av insatser för landsbygdsutvecklingen.

Om en del av dess arbetsuppgifter delegeras till ett annat organ ska förvaltningsmyndigheten fortfarande ha det fulla ansvaret för att de arbetsuppgifterna förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt. Förvaltningsmyndigheten ska se till att det finns lämpliga bestämmelser för att det andra organet ska kunna få tillgång till alla de data och all den information som krävs för att utföra dessa utgifter.

3. I de fall där ett tematiskt delprogram, som avses i artikel 7, ingår i landsbygdsprogrammet får förvaltningsmyndigheten utse en eller flera mellanhänder, såsom lokala myndigheter, lokala aktionsgrupper eller icke-statliga organisationer, som ska förvalta och genomföra strategin. Punkt 2 ska gälla i detta fall.

Förvaltningsmyndigheten ska se till att insatserna och utfallen av detta tematiska delprogram identifieras separat för det övervaknings- och utvärderingssystem som avses i artikel 67.

4. Med förbehåll för den roll som spelas av utbetalande organ och andra organ enligt förordning (EU) nr 1306/2013 får det, om en medlemsstat har mer än ett program, utses ett samordningsorgan i syfte att säkerställa enhetlighet i förvaltningen av medlen och utgöra en länk mellan kommissionen och de nationella förvaltningsmyndigheterna.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för tillämpningen av informations- och offentlighetskraven enligt punkt 1 i.

▼B

AVDELNING VII

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1

Inrättande av ett övervaknings- och utvärderingssystem och fastställande av dess mål

Artikel 67

Övervaknings- och utvärderingssystem

I överensstämmelse med denna avdelning ska ett gemensamt övervaknings- och utvärderingssystem inrättas i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna och antas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

Artikel 68

Mål

Övervaknings- och utvärderingssystemets mål ska vara att

a) visa hur landsbygdsutvecklingspolitiken utvecklas och vad den uppnår samt utvärdera påverkan, effektivitet, ändamålsenlighet och betydelse när det gäller interventionerna inom landsbygdsutvecklingspolitiken,

b) bidra till bättre riktat stöd för landsbygdsutvecklingen,

c) stödja en gemensam läroprocess med avseende på övervakning och utvärdering.

Avsnitt 2

Tekniska bestämmelser

Artikel 69

Gemensamma indikatorer

1. En förteckning över gemensamma indikatorer som hänför sig till såväl utgångssituationen som programmets finansiella genomförande, utfall, resultat och effekt och som är tillämplig för varje program ska specificeras i det övervaknings- och utvärderingssystem som föreskrivs i artikel 67 för att möjliggöra att data sammanställs på unionsnivå.

2. De gemensamma indikatorerna ska baseras på tillgängliga data och vara kopplade till strukturen och målen för den politiska ramen för landsbygdsutveckling och ska göra det möjligt att utvärdera utveckling, effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller politikens genomförande i förhållande till syften och mål på unionsnivå, nationell nivå och programnivå. De gemensamma effektindikatorerna ska baseras på tillgängliga data.

▼B

3. Utvärderaren ska kvantifiera programmets effekt så som den uppmätts med hjälp av effektindikatorerna. På grundval av uppgifterna i utvärderingarna av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet utvärderingar av landsbygdsprogram, ska kommissionen med hjälp av medlemsstaterna bedöma den sammanlagda verkan av alla instrument inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 70

Elektroniskt informationssystem

De centrala uppgifter om programmets genomförande, om varje insats som valts ut för finansiering samt om slutförda insatser som krävs för övervakning och utvärdering, inbegripet centrala uppgifter om varje stödmottagare och projekt, ska registreras och lagras elektroniskt.

Artikel 71

Tillhandahållande av information

Stödmottagare inom åtgärder för landsbygdsutveckling och lokala aktionsgrupper ska åta sig att tillhandahålla förvaltningsmyndigheten och/eller utsedda utvärderare eller andra organ till vilka förvaltningsmyndigheten delegerat funktioner all information som krävs för att programmet ska kunna övervakas och utvärderas, i synnerhet när det gäller hur uppsatta mål och prioriteringar uppfylls.

KAPITEL II

Övervakning

Artikel 72

Övervakningsförfaranden

1. Förvaltningsmyndigheten och den övervakningskommitté som avses i artikel 47 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska övervaka kvaliteten på genomförandet av programmet.

2. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén ska övervaka alla landsbygdsprogram på grundval av ekonomiska indikatorer samt utfalls- och målindikatorer.

Artikel 73

Övervakningskommittén

Medlemsstater med regionala program får inrätta en nationell övervakningskommitté för att samordna genomförandet av dessa program i förhållande till den nationella ramen och utnyttjandet av finansiella resurser.

▼B

Artikel 74

Övervakningskommitténs ansvar

Övervakningskommittén ska försäkra sig om landsbygdsprogrammets prestationer och om att det genomförs på ett ändamålsenligt sätt. Kommittén ska därför, utöver de funktioner som avses i artikel 49 i förordning (EU) nr 1303/2013.

a) inom fyra månader från beslutet om programmets godkännande höras och lämna ett yttrande om urvalskriterierna för finansiering av insatser; dessa kriterier ska ses över på grundval av programplaneringsbehoven,

b) granska den verksamhet och de utfall som hänför sig till framsteg i genomförandet av utvärderingsplanen för programmet,

c) i synnerhet granska sådana åtgärder inom programmet som rör uppfyllandet av förhandsvillkor som omfattas av förvaltningsmyndighetens ansvar, och underrättas om åtgärder för uppfyllandet av förhandsvillkoren,

d) delta i det nationella landsbygdsnätverket för att utbyta information om programgenomförandet, och

e) granska och godkänna de årliga genomföranderapporterna innan dessa skickas in till kommissionen.

Artikel 75

Årlig genomföranderapport

1. Senast den 30 juni 2016 och därefter senast den 30 juni varje år till och med 2024 ska medlemsstaterna till kommissionen skicka in en årsrapport om landsbygdsprogrammets genomförande under det föregående kalenderåret. Den rapport som lämnas in 2016 ska avse kalenderåren 2014 och 2015.

2. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska de årliga genomföranderapporterna bland annat innehålla information om finansiella åtaganden och utgifter per åtgärd samt en sammanfattning av den verksamhet som bedrivits med avseende på utvärderingsplanen.

3. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den årliga genomföranderapport som skickas in 2017 även omfatta en beskrivning av genomförandet av eventuella delprogam som ingår i programmet.

4. Utöver att följa de krav som anges i artikel 50 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska den årliga genomföranderapport som lämnas in 2019 även innehålla en beskrivning av genomförandet av alla eventuella delprogam som ingår i programmet och en bedömning av de framsteg som gjorts för att säkerställa en integrerad strategi för användning av Ejflu och andra av EU:s finansieringsorgan för att stödja den territoriella utvecklingen på landsbygden, inbegripet genom lokala utvecklingsstrategier.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om presentationen av de årliga genomföranderapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

▼B

KAPITEL III

Utvärdering

Artikel 76

Allmänna bestämmelser

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att föreskriva de element som ska ingå i de förhandsutvärderingar och utvärderingar i efterhand som avses i artiklarna 55 och 57 i förordning (EU) nr 1303/2013 och fastställa minimikrav för den utvärderingsplan som avses i artikel 56 i förordning (EU) nr 1303/2013. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att utvärderingarna överensstämmer med den gemensamma utvärderingsmetod som överenskommits i enlighet med artikel 67, organisera framtagning och insamling av de data som krävs och tillhandahålla utvärderarna den information som erhållits genom övervakningssystemet.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska göra utvärderingsrapporterna tillgängliga på internet respektive på kommissionens webbplats.

Artikel 77

Förhandsutvärdering

Medlemsstaterna ska säkerställa att en förhandsutvärderare redan tidigt involveras i framtagandet av landsbygdsprogrammet, inbegripet i framtagandet av den analys som avses i artikel 8.1 b, vid utformningen av programmets interventionslogik och fastställandet av programmets mål.

Artikel 78

Utvärdering i efterhand

Under 2024 ska medlemsstaterna ta fram en rapport med en utvärdering i efterhand av vart och ett av deras landsbygdsprogram. Denna rapport ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2024.

Artikel 79

Utvärderingssammanfattningar

Sammanfattningar på unionsnivå av rapporterna från förhandsutvärderingen och utvärderingen i efterhand ska göras på kommissionens ansvar.

Sammanfattningarna av utvärderingsrapporterna ska vara klara senast den 31 december året efter det att de ifrågavarande utvärderingarna lämnades in.

▼B

AVDELNING VIII

KONKURRENSBESTÄMMELSER

Artikel 80

Regler för företag

Stöd till former av samarbete mellan företag enligt denna förordning får endast beviljas sådana former av samarbete som följer konkurrensreglerna enligt artiklarna 206-210 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 81

Statligt stöd

1. Om inte annat sägs i denna avdelning ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget tillämpas på det stöd som medlemsstaterna beviljar för landsbygdsutvecklingen.

2. Artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget ska inte tillämpas på det stöd som medlemsstaterna betalar ut i enlighet med och i överensstämmelse med denna förordning eller på ytterligare nationell finansiering som avses i artikel 82, inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget.

Artikel 82

Ytterligare nationell finansiering

Utbetalningar som medlemsstaterna gör vid någon tidpunkt under programperioden för insatser inom tillämpningsområdet för artikel 42 i EUF-fördraget, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera åtgärder för landsbygdsutveckling för vilka stöd beviljas från unionen, ska inbegripas av medlemsstaterna i landsbygdsprogrammet i enlighet med artikel 8.1 j och, om de uppfyller kriterierna i denna förordning, ska godkännas av kommissionen.

AVDELNING IX

KOMMISSIONENS BEFOGENHETER, GEMENSAMMA BESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Kommissionens befogenheter

Artikel 83

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

▼B

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.3, 14.5, 16.5, 19.8, 22.3, 28.10, 28.11, 29.6, 30.8, 33.4, 34.5, 35.10, 36.5, 45.6, 47.6 och 89 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 84

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad landsbygdsutvecklingskommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

▼B

KAPITEL II

Gemensamma bestämmelser

Artikel 85

Utbyte av uppgifter och dokument

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna inrätta ett informationssystem för att möjliggöra säkert utbyte av data av gemensamt intresse mellan kommissionen och varje medlemsstat. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler för driften av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 84.

2. Kommissionen ska se till att det finns ett lämpligt säkert elektroniskt system där centrala uppgifter och rapporter om övervakning och utvärdering kan registreras, lagras och hanteras.

Artikel 86

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samla in personuppgifter i syfte att uppfylla sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelningarna VI och VII, och får inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.

2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt avdelning VII, med användning av det säkra elektroniska system som avses i artikel 85, ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.

3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minimilagringsperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de rättigheter som anges i uppgiftsskyddsbestämmelserna i direktiv 95/46/EG respektive förordning (EG) nr 45/2001.

5. Artiklarna 111–114 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska tillämpas på denna artikel.

▼B

Artikel 87

Allmänna bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitiken

Förordning (EU) nr 1306/2013 och de bestämmelser som antas i enlighet med den förordningen ska tillämpas på de åtgärder som anges i den här förordningen.

KAPITEL III

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 88

Förordning (EG) nr 1698/2005

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska upphöra att gälla.

Förordning (EG) nr 1698/2005 ska fortsätta att tillämpas på insatser som genomförs inom ramen för program som före den 1 januari 2014 godkänts av kommissionen enligt den förordningen.

Artikel 89

Övergångsbestämmelser

I syfte att underlätta övergången från det system som fastställs genom förordning (EG) nr 1698/2005 till det system som fastställs genom den här förordningen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 för att fastställa de villkor enligt vilka de stöd som kommissionen har godkänt enligt förordning (EG) nr 1698/2005 får integreras i de stöd som föreskrivs i den här förordningen, inbegripet tekniskt stöd och stöd för utvärderingar i efterhand. De delegerade akterna får också innehålla villkor för övergången från stöd för landsbygdsutveckling för Kroatien inom ramen för förordning (EG) nr 1085/2006 till sådant stöd som föreskrivs i den här förordningen.

Artikel 90

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M2

BILAGA I

FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING (2014–2020)

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Belgien	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bulgarien	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Tjeckien	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Danmark	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Tyskland	1 221 378 847	1 219 851 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 303 051 050
Estland	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irland	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Grekland	605 051 830	604 533 693	604 004 906	603 465 245	602 915 722	602 337 071	601 652 326	4 223 960 793
Spanien	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Frankrike	1 404 875 907	1 635 877 165	1 663 306 545	1 665 777 592	1 668 304 328	1 671 324 729	1 675 377 983	11 384 844 249
Kroatien	332 167 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	2 026 222 500
Italien	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Cypern	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Lettland	138 327 376	150 968 424	153 001 059	155 030 289	157 056 528	159 093 589	161 099 517	1 074 576 782
Litauen	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600

▼M2

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Ungern	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	13 938 619	13 914 927	13 893 023	13 876 504	13 858 647	97 326 898
Nederländerna	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Österrike	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polen	1 569 517 638	1 175 590 560	1 174 010 059	1 172 398 238	1 170 756 130	1 169 026 987	1 166 981 202	8 598 280 814
Portugal	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Rumänien	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovenien	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakien	271 154 575	213 101 979	212 815 053	212 522 644	212 225 447	211 912 203	211 540 943	1 545 272 844
Finland	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Sverige	257 858 535	258 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 763 315 250
Förenade kungariket	667 773 873	752 322 030	752 139 156	751 939 938	751 702 511	751 876 113	752 375 870	5 180 129 491
Totalt EU-28	13 970 049 060	13 796 873 677	13 773 017 488	13 775 753 697	13 778 486 509	13 781 886 137	13 785 415 797	96 661 482 365
Tekniskt stöd	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Totalt	14 004 179 759	13 831 005 654	13 807 150 767	13 809 888 305	13 812 622 473	13 816 023 483	13 819 554 553	96 900 424 994

▼B

BILAGA II

BELOPP OCH STÖDNIVÅER

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
15.8	Rådgivningstjänster samt företagsledningss- och avbytartjänster inom jordbruket	1 500	Per rådgivningstillfälle
		200 000	Per tre år för utbildning av rådgivare
16.2	Informationsåtgärder och främjande åtgärder	70 %	Av de stödberättigande kostnaderna för verksamheten
16.4	Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel	3 000	Per jordbruksföretag och år
17.3	Investeringar i fysiska tillgångar		Jordbrukssektorn
		50 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner och i alla regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av BNP-genomsnittet för EU-27.
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar i Kroatien för genomförandet av rådets direktiv 91/76/EEG ([1]) (*) inom en period på högst fyra år från anslutningsdagen enligt artiklarna 3.2 och 5.1 i det direktivet
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner Nivåerna ovan kan ökas med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det maximala kombinerade stödet inte överskrider 90 % för följande: — Unga jordbrukare enligt definitionen i den här förordningen eller som etablerade sig under den femårsperiod som föregick ansökan om stöd. — Gemensamma investeringar och integrerade projekt, däribland de som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer. — Områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32

▼B

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
			— Insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet. — Investeringar med koppling till insatser enligt artiklarna 28 och 29.
			Bearbetning och marknadsföring av produkter som förtecknas i bilaga I i EUF-fördraget
		50 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner och i alla regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet för EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita är högre än 75 % av BNP-genomsnittet för EU-27.
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner Nivåerna ovan får ökas med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det maximala kombinerade stödet inte överskrider 90 %, för insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet eller de som är kopplade till en sammanslagning av producentorganisationer.
17.4	Investeringar i fysiska tillgångar	100 %	Icke-produktiva investeringar och jordbrukets och skogsbrukets infrastruktur
18.5	Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder	80 %	Av stödberättigade investeringskostnader för förebyggande insatser som genomförs av enskilda jordbrukare
		100 %	Av stödberättigade investeringskostnader för förebyggande insatser som genomförs av grupper som omfattar mer än en stödmottagare
		100 %	Av stödberättigade investeringskostnader för återställande av jordbruksmark och produktions-potential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer
19.6	Jordbruks- och affärsutveckling	70 000	Per ung jordbrukare enligt artikel 19.1 a i
		70 000	Per stödmottagare enligt artikel 19.1 a ii
		15 000	Per småbruk enligt artikel 19.1 a iii

▼B

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
23.3	Inrättande av system för trädjordbruk	80 %	Av stödberättigande investeringar för inrättande av system för trädjordbruk
26.4	Investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföringen av skogsprodukter	65 %	Av stödberättigande investeringar i mindre utvecklade regioner
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		75 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre Egeiska öarna
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra regioner
27.4	Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer	10 %	Som procentandel av den saluförda produktionen under de fem första åren efter erkännandet. Stödet ska trappas ned.
		100 000	Maximibelopp per år i samtliga fall.
28.8	Miljö- och klimatvänligt jordbruk	600 (*)	Per ha och år för ettåriga grödor
		900 (*)	Per ha och år för specialiserade fleråriga grödor
		450 (*)	Per ha och år för annan markanvändning
		200 (*)	Per djurenhet och år för lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen
29.5	Ekologiskt jordbruk	600 (*)	Per ha och år för ettåriga grödor
		900 (*)	Per ha och år för specialiserade fleråriga grödor
		450 (*)	Per ha och år för annan markanvändning
30.7	Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten	500 (*)	Per ha och år som högst under den inledande perioden om högst fem år
		200 (*)	Per ha och år som högst
		50 (*)	Per ha och år som lägst för stöd enligt ramdirektivet för vatten
31.3	Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar	25	Som lägst per ha och år i genomsnitt för stödmottagarens område
		250 (**)	Som högst per ha och år
		450 (*)	Per ha och år som högst i bergsområden enligt artikel 32.2

▼B

Artikel	Syfte	Maximalt belopp i EUR eller nivå	
33.3	Djurens välbefinnande	500	Per djurenhet
34.3	Miljö- och klimatvänligt skogsbruk och skogsskydd	200 (*)	Per ha och år
37.5	Skörde-, djur- och växtförsäkring	65 %	Av försäkringspremien
38.5	Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, djur- och växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor	65 %	Av de stödberättigande kostnaderna
39.5	Inkomststabiliserande verktyg	65 %	Av de stödberättigande kostnaderna

([1]) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) I väl underbyggda fall kan dessa belopp höjas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.

(**) I väl underbyggda fall kan detta belopp sänkas, med beaktande av särskilda omständigheter som ska vara motiverade i landsbygdsprogrammen.Anm.:

Stödintensiteterna ska inte påverka unionens regler om statligt stöd.

▼B

BILAGA III

BIOFYSIKALISKA KRITERIER FÖR AVGRÄNSNING AV OMRÅDEN MED NATURLIGA BEGRÄNSNINGAR

KRITERIUM	DEFINITION	TRÖSKELVÄRDE
KLIMAT		
Låg temperatur (*)	Vegetationsperiodens längd (antal dagar) definierad som antal dagar med en dygnsmedeltemperatur > 5 °C (LGP 5) eller	≤ 180 dagar
	Totala temperaturtiden (graddagar) för vegetationsperioden definierad genom ackumulerad dygnsmedeltemperatur > 5 °C	≤ 1 500 graddagar
Torrhet	Kvoten mellan årlig nederbörd (P) och den årliga potentiella evapotranspirationen (PET)	P/PET ≤ 0,5
KLIMAT OCH MARK		
Överskott av markfukt	Antal dagar då fältkapacitet inte underskrids	≥ 230 dagar
MARK		
Begränsad markavrinning (*)	Områden som är vattensjuka under en betydande del av året	Blöta inom 80 cm från markytan under mer än 6 månader, eller blöta inom 40 cm under mer än 11 månader eller mark med dålig eller mycket dålig avrinning eller gleyliknande färgmönster inom 40 cm från markytan
Ogynnsam textur och stenighet (*)	Relativ förekomst av ler, silt, sand, organiskt material (viktprocent) och grova fraktioner (volymprocent)	≥ 15 % av matjordsvolymen består av grovt material, inklusive berg i dagen, block eller
		texturklassen i hälften eller mer (kumulativt) av markytan inom 100 cm är sand, siltig sand, definierad som % silt + (2 × % ler) ≤ 30 % eller
		Matjordens texturklass är mycket styv lera (≥ 60 % ler) eller
		Organisk jord (organiskt material ≥ 30 %) på minst 40 cm eller
		Matjorden innehåller 30 % eller mer ler, med markförskjutning inom 100 cm från markytan

▼B

KRITERIUM	DEFINITION	TRÖSKELVÄRDE
Grunt rotdjup	Djup (cm) från markytan till sammanhängande berg eller skenhälla	≤ 30 cm
Ogynnsamma kemiska egenskaper (*)	Förekomst av salter, utbytbart natrium, lågt pH	Salthalt: ≥ 4 decisiemens per meter (dS/m) i matjorden eller
		Natriumhalt: ≥ 6 procent utbytbart natrium (ESP) i hälften eller mer (kumulativt) av markytan inom 100 cm eller
		Markens surhetsgrad: pH ≤ 5 (i vatten) i matjorden
TERRÄNG		
Branta sluttningar	Höjdförändring i förhållande till planimetriskt avstånd (%)	≥ 15 %

(*) Države članice morajo izpolnjevanje tega merila preveriti le glede na tiste prage, ki so relevantni za poseben položaj območja.

▼B

BILAGA IV

VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER OCH INSATSER AV SÄRSKILD BETYDELSE FÖR DE TEMATISKA DELPROGRAM SOM AVSES I ARTIKEL 7

Unga jordbrukare:

- Etableringsstöd för unga jordbrukare som för första gången etablerar ett jordbruksföretag
- Investeringar i fysiska tillgångar
- Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
- Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket
- Samarbete
- Investeringar i annan verksamhet än jordbruksverksamhet

Småbruk:

- Etableringsstöd för utveckling av småbruk
- Investeringar i fysiska tillgångar
- Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel
- Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
- Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket
- Samarbete

Investeringar i annan verksamhet än jordbruksverksamhet

- Inrättande av producentgrupper
- Leader

Bergsområden:

- Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar
- Insatser för miljö- och klimatvänligt jordbruk
- Samarbete
- Investeringar i fysiska tillgångar
- Jordbruks- och affärsutveckling på landsbygden
- Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel
- Inrättande av system för trädjordbruk
- Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden
- Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
- Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket
- Inrättande av producentgrupper
- Leader

Korta leveranskedjor:

- Samarbete
- Inrättande av producentgrupper
- Leader
- Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

▼B

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Investeringar i fysiska tillgångar

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket

Kvinnor på landsbygden:

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket

Investeringar i fysiska tillgångar

Jordbruks- och affärsutveckling

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Samarbete

Leader

Biologisk mångfald samt begränsning av och anpassning till klimatförändring:

Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder

Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket

Investeringar i fysiska tillgångar

Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder

Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden

Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft

Miljö- och klimatvänligt jordbruk

Ekologiskt jordbruk

Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten

Stöd till områden med naturliga och andra särskilda begränsningar

Tjänster för miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd

Samarbete

Riskhantering

▼B

BILAGA V

FÖRHANDSVILLKOR FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

1. VILLKOR KNUTNA TILL PRIORITERINGAR

EU-prioritering för landsbygdsutveckling (LU)/Tematiskt mål (TM) i förordningen om gemensamma bestämmelser	Förhandsvillkor	Kriterier för uppfyllande
LU-prioritering 3: Främja organisationen av livsmedelskedjan, inbegripet bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter, djurens välbefinnande och riskhanteringen inom jordbruket TM 5: Främja en anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande och riskhantering	3.1. Riskförebyggande och riskhantering: Det finns nationella eller regionala riskbedömningar för katastrofhantering där anpassningen till klimatförändringarna beaktas.	— Det finns ett nationellt eller regionalt förfarande för riskbedömning som omfattar följande delar: — En beskrivning av den process, de metoder och de icke-konfidentiella uppgifter som använts vid riskbedömningen samt av de riskbaserade kriterierna för prioritering av investeringar. — Det ingår en beskrivning av scenarier med en risk och med flera risker. — I tillämpliga fall beaktande av nationella strategier för anpassning till klimatförändringar.
LU-prioritering 4: Återställa, bevara och förbättra de ekosystem som har koppling till jord- och skogsbruk	4.1 Villkor för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden: Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på mark som avses i avdelning VI kapitel I i förordning (EU) 1306/2013 fastställs på nationell nivå.	— Normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden fastställs i nationell lagstiftning och specificeras i programmen.
TM 5: Främja en anpassning till klimatförändringar samt riskförebyggande och riskhantering	4.2 Minimikrav för gödselmedel och växtskyddsmedel: De minimikrav på gödselmedel och växtskyddsmedel som avses i avdelning III kapitel I artikel 28 i denna förordning fastställs på nationell nivå.	— De minimikrav på gödselmedel och växtskyddsmedel som avses i avdelning III kapitel I i denna förordning specificeras i programmen.
TM 6: Skydda miljön och främja resurseffektivitet	4.3 Andra tillämpliga nationella normer: Tillämpliga bindande nationella normer fastställs med avseende på avdelning III kapitel I artikel 28 i denna förordning.	— Tillämpliga bindande nationella normer specificeras i programmen.
LU-prioritering 5: Främja resurseffektivitet och stödja övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn TM 4: Stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer	5.1 Energieffektivitet: Det har genomförts åtgärder för att främja kostnadseffektiva förbättringar av effektiviteten för slutanvändning av energi och kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet vid byggnad eller renovering av byggnader.	— Åtgärderna är följande: — Åtgärder för att säkerställa att minimikrav har fastställts för byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artiklarna 3, 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ([1]). — Åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett system för certifiering av byggnaders energiprestanda i överensstämmelse med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.

▼B

EU-prioritering för landsbygdsutveckling (LU)/Tematiskt mål (TM) i förordningen om gemensamma bestämmelser	Förhandsvillkor	Kriterier för uppfyllande
TM 6: Att bevara och skydda miljön och främja resurseffektivitet		— Åtgärder för att säkerställa strategisk planering för energieffektivitet i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ([2]). — Åtgärder som överensstämmer med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG ([3]) om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster för att se till att slutförbrukare, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar, har individuella mätare.
	5.2 Vattensektorn: Det finns a) en prispolitik för vatten som ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna och b) ett lämpligt bidrag från de olika vattenanvändningarna till kostnadstäckning för vattentjänster till en nivå som fastställs i den godkända förvaltningsplanen för avrinningsdistrikt för investeringar som stöds av programmen.	— Inom sektorer som erhåller Ejflu-stöd har en medlemsstat säkerställt att de olika vattenanvändningsverksamheterna bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänster per sektor i enlighet med artikel 9.1 första strecksatsen i ramdirektivet för vatten, när så är lämpligt med beaktande av kostnadstäckningens sociala, miljömässiga och ekonomiska effekter liksom geografiska och klimatiska förhållanden i den eller de regioner som påverkas.
	5.3 Förnybar energi: Det har genomförts åtgärder för att främja produktion och distribution av energi från förnybara energikällor ([4]).	— Öppna stödsystem, prioritering av nättillgång eller garanterad och prioriterad tillgång till styrning samt offentliggjorda standardbestämmelser som tillämpas vid fördelning av kostnaderna för tekniska anpassningar ska ha införts i överensstämmelse med artiklarna 14.1, 16.2 och 16.3 i direktiv 2009/28/EG. — Medlemsstaten ska ha antagit en nationell plan för förnybar energi i överensstämmelse med artikel 4 i direktiv 2009/28/EG.
LU-prioritering 6: Främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden TM 2: Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik (bredbandsmål)	6. Infrastruktur för nästa generations nät: Det finns nationella eller regionala planer för nästa generations accessinfrastruktur där man tar hänsyn till regionala åtgärder för att nå unionens mål för tillgång till internet med hög kapacitet med inriktning på områden där marknaden misslyckats med att erbjuda öppen infrastruktur till ett överkomligt pris och med en kvalitet som överensstämmer med unionens regler om konkurrens och statligt stöd, och erbjuder tillgängliga tjänster till utsatta grupper.	— Det finns en nationell eller regional plan för nästa generations nätinfrastruktur som innehåller — En plan för infrastrukturinvestering på grundval av en ekonomisk analys med beaktande av befintlig privat och offentlig infrastruktur och planerade investeringar.

▼B

EU-prioritering för landsbygdsutveckling (LU)/Tematiskt mål (TM) i förordningen om gemensamma bestämmelser	Förhandsvillkor	Kriterier för uppfyllande
		— Modeller för hållbara investeringar som främjar konkurrens och ger tillgång till öppna, ekonomiskt överkomliga och framtidssäkra infrastrukturer och tjänster av god kvalitet. — Åtgärder för att främja privata investeringar.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 64).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

▼B

BILAGA VI

VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER AV BETYDELSE FÖR EN ELLER FLERA UNIONSPRIORITERINGAR FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

Åtgärder av särskild betydelse för flera unionsprioriteringar

Artikel 15	Rådgivningstjänster samt företagsledningss- och avbytartjänster inom jordbruket
Artikel 17	Investeringar i fysiska tillgångar
Artikel 19	Jordbruks- och affärsutveckling
Artikel 35	Samarbete
Artiklarna 42–44	Leader

Åtgärder av särskild betydelse för främjande av kunskapsöverföring och innovation inom jordbruket och skogsbruket och på landsbygden

Artikel 14	Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder
Artikel 26	Investeringar i skogsbrukstekniker och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsbruksprodukter

Åtgärder av särskild betydelse för att öka konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk och förbättra jordbruksföretagens livskraft

Artikel 16	Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel

Åtgärder av särskild betydelse för att främja organisationen av livsmedelskedjan och riskhanteringen inom jordbruket

Artikel 18	Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer och andra katastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder
Artikel 24	Förebyggande och återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer
Artikel 27	Inrättande av producentgrupper
Artikel 33	Djurens välbefinnande
Artikel 36	Riskhantering
Artikel 37	Skörde-, djur- och växtförsäkring
Artikel 38	Gemensamma fonder för djur- och växtsjukdomar och miljöolyckor
Artikel 39	Inkomststabiliserande verktyg

Åtgärder av särskild betydelser för att återställa, bevara och förbättra de ekosystem som är beroende av jord- och skogsbruk

och

främjande av resurseffektivitet och stöd till övergången till en koldioxidsnål och klimattålig ekonomi inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorn

Artikel 21.1 a	Beskogning och skapande av skogsmark
Artikel 21.1 b	Inrättande av system för trädjordbruk
Artikel 21.1 d	Investeringar som förbättrar skogsekosystems återhämtningsförmåga och miljövärde samt deras potential att begränsa klimatförändringar

▼B

Artikel 28	Miljö- och klimatvänligt jordbruk
Artikel 29	Ekologiskt jordbruk
Artikel 30	Stöd inom ramen för Natura 2000 och ramdirektivet för vatten
Artiklarna 31-32	Stöd till områden med naturliga eller andra särskilda begränsningar
Artikel 34	Miljö- och klimatvänligt skogsbruk samt skogsskydd

Åtgärder av särskild betydelse för att främja social delaktighet, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling på landsbygden

Artikel 20	Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden
Artiklarna 42–44	Leader